

ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.
ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
วันสนันท์ ศิวรังสรรค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2549

ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.
ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
วณัสนันท์ ศิวรังสรรค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2549

วันสนันท์ ศิวรังสรรค์. (2549). *ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกิตตา.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนผู้ที่เคยชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. และอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ชมรายการส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุ 25 – 34 ปี การศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท
2. ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหาและ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม อยู่ในระดับพึงพอใจ
3. ความจงรักภักดีโดยรวม ของผู้ชมที่มีต่อรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" อยู่ในระดับมาก
4. ผู้ชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ชมรายการ โดยเฉลี่ย 3.71 วันต่อสัปดาห์ ใช้ระยะเวลาในการชมรายการโดยเฉลี่ยเท่ากับ 37.65 นาทีต่อวัน โดยส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ โดยตัวผู้ชมรายการเองมีอิทธิพลต่อการชมรายการมากที่สุด และมีสาเหตุที่ชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" เพราะต้องการทราบข่าวสาร
5. ผู้ชมรายการที่มี อายุและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. ผู้ชมรายการที่มี ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. ผู้ชมรายการที่มี เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านวิธีการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

8. ผู้ชมรายการที่มี อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ผู้ชมรายการที่มี รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน

11. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน

12. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำทิศทางตรงข้าม

13. ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน

AUDIENCES' SATISFACTION AND BEHAVIOR OF
"RUENG LAO CHAO NEE" ON TELEVISION BROADCAST CHANNEL 3
IN BANGKOK METROPOLITANT AREA

AN ABSTRACT
BY
WANUSNAN SIWARUNGSAN

Present in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Business Administration degree in Marketing
at Srinakharinwirot University

May 2006

Wanusnan Siwarungsan. (2006). *Audiences' satisfaction of "Rueng Lao Chao Nee" on television broadcast channel 3 In Bangkok metropolitan area*. Master's Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof. Supada Sirikudta.

The purpose of this research was to study audiences' satisfaction of "Rueng Lao Chao Nee" on television broadcast channel 3 in Bangkok metropolitan area. The samples of this research were developed from 400 audiences of "Rueng Lao Chao Nee" on television broadcast channel 3 who stayed in Bangkok metropolitan area. Questionnaires were used to collect data which were analyzed by percentage, mean, standard deviation, independent t-test, one-way analysis of variance pair differences analyzed by LSD method and Pearson product moment correlation coefficient.

The research revealed as follows:

1. The majority of audiences were women, 25-34 year-old, bachelor degree graduated, private company employees, higher than 30,000 baht monthly income.
2. Audiences' satisfaction toward "Rueng Lao Chao Nee" on news reporter aspect, presenting method aspect, content style aspect and audience's participation aspect are at satisfied level.
3. Overall audiences' loyalty to "Rueng Lao Chao Nee" is at high level.
4. Audiences' of "Rueng Lao Chao Nee" watched the program 3.71 days per week in average, spent averagely 37.65 minutes per day. Most audiences had never expressed any opinions or answers to the program. The influential person for watching the program was oneself. The main purpose of watching "Rueng Lao Chao Nee" was willing to get the news.
5. Audiences of different ages and incomes had different behavior on watching "Rueng Lao Chao Nee" in term of watching frequency per week and watching time per day at .05 statistically significant difference level.
6. Audiences of different educational levels and occupations had different behavior on watching "Rueng Lao Chao Nee" in term of watching time per day at .05 statistically significant difference level.

7. Audiences of different gender had different audiences' satisfaction toward "Rueng Lao Chao Nee" on news reporter aspect and presenting method aspect at .05 statistically significant difference level.

8. Audiences of different ages had different audiences' satisfaction toward "Rueng Lao Chao Nee" on news reporter aspect, presenting method aspect, content style aspect and audience's participation aspect at .05 statistically significant difference level.

9. Audiences of different incomes had different audiences' satisfaction toward "Rueng Lao Chao Nee" on presenting method aspect and audience's participation aspect at .05 statistically significant difference level.

10. Audiences' satisfaction toward "Rueng Lao Chao Nee" on news reporter aspect have a low positively relationship with behavior on watching "Rueng Lao Chao Nee" in term of watching frequency per week at .05 statistically significant level.

11. Audiences' satisfaction toward "Rueng Lao Chao Nee" on presenting method aspect correlated to behavior on watching "Rueng Lao Chao Nee" in term of watching frequency per week and watching time per day at .05 statistically significant level, at low level in the same direction.

12. Audiences' satisfaction toward "Rueng Lao Chao Nee" on audience's participation aspect has a negatively low relationship with behavior on watching "Rueng Lao Chao Nee" in term of watching frequency per week at .05 statistically significant level.

13. Audiences' loyalty to "Rueng Lao Chao Nee" correlated to behavior on watching "Rueng Lao Chao Nee" in term of watching frequency per week at .05 statistically significant level, at low level in the same direction.

ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.
ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
วันสนันท์ ศิวรังสรรค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
สารนิพนธ์ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกิตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยครั้งนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหาร รัฐกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะสังคมศาสตร์ทุกท่านที่ช่วยประสานงานและอำนวยความสะดวกในทุกประการตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแห่งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงได้

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ X-MBA รุ่น 5 การตลาดทุกคน ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแห่งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดา และพระคุณของอาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนอบรมผู้วิจัยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนญาติและครอบครัวที่ได้ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแห่งนี้ด้วยดีตลอดมา หากรายงานฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

วันสนันท์ ศิวรังสรรค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
เนื้อหาการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ.....	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร.....	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	16
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	18
แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะประชากร.....	23
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ตราสินค้า.....	26
รูปแบบรายการโทรทัศน์.....	30
แนวคิดเรื่องรายการ News Talk.....	31
ก่อกำเนิดรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย..... 37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... 37	
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 40	
การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 45	
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล..... 45	
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 46	
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 53	
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 53	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 54	
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 112
ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 112	
สมมติฐานในการวิจัย..... 112	
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 112	
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย..... 113	
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย..... 113	
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... 113	
การหาคุณภาพของเครื่องมือ..... 114	
การวิเคราะห์ข้อมูล..... 114	
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า..... 115	
อภิปรายผล..... 128	
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย..... 133	
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป..... 135	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	136
ภาคผนวก	139
ภาคผนวก ก	140
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	141
ภาคผนวก ข	146
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	147
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	148

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อเขตและกลุ่มการปกครองของกรุงเทพมหานคร.....	39
2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละเขต.....	39
3 มาตรฐานองค์การสหประชาชาติในการจัดกลุ่มอายุ.....	41
4 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE-WAY ANOVA).....	50
5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$	51
6 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ชม รายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	55
7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของ ผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการ นำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	
8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความจงรักภักดีของ ผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	57
9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	60
10 จำนวน และร้อยละ ของพฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขต กรุงเทพมหานคร.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศโดยใช้สถิติ Independent samples t-test.....	63
12 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	64
13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีอายุที่ แตกต่างกัน กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธี ทดสอบแบบ LSD.....	65
14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีอายุที่ แตกต่างกัน กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD.....	66
15 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	68
16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีระดับการ ศึกษาที่แตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้ วิธีทดสอบแบบ LSD.....	69
17 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อาชีพ โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีอาชีพที่ แตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธี ทดสอบแบบ LSD.....	71
19 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	73
20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธี ทดสอบแบบ LSD.....	74
21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้ วิธีทดสอบแบบ LSD.....	75
22 ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศโดยใช้สถิติ Independent samples t-test.....	77
23 ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	78
24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีอายุที่ แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD77.....	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีอายุที่ แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD.....	81
26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีอายุที่ แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD.....	83
27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีอายุที่ แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD.....	84
28 ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพฯ จำแนกตามระดับ การศึกษา โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	86
29 ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุ โทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพฯ จำแนก ตามอาชีพ โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	87
30 ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุ โทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว.....	88
31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีราย ได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการวิธีการนำเสนอ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD.....	89
32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ชมรายการที่มีราย ได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD.....	90

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์.....	93
34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน.....	100
35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการ ต่อสัปดาห์.....	105
36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่อง เล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน.....	107
37 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	108

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 แสดงแบบจำลองของทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ.....	10
3 แผนภาพแสดงกระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร.....	13
4 ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบในการสื่อสาร.....	13
5 ภาพทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์.....	18
6 แบบจำลองการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อตอบสนองความพึงพอใจ.....	20
7 การสร้างลูกค้าที่ภักดี คือจุดสำคัญของกลยุทธ์ทางการตลาด.....	27
8 แสดงผลลัพธ์ของความพึงพอใจของลูกค้า.....	27
9 แสดงความภักดีต่อตราสินค้าและอัตราการใช้สินค้า.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันโทรทัศน์ได้กลายเป็นสื่อที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการสร้างทัศนคติ พฤติกรรม และเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกเพศทุกวัย อีกทั้งโทรทัศน์ยังเป็นสื่อที่มีอัตราการแข่งขันสูง ทั้งนี้ก็เพื่อแย่งชิงจำนวนผู้ชม เพิ่มจำนวนการโฆษณา และต้องการเป็นผู้นำในตลาด จากผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2547 พบว่า รายการข่าวเป็นประเภทรายการที่มีผู้ชมนิยมชมมากเป็นอันดับ 2 รองจากรายการประเภทบันเทิง สาเหตุที่รายการข่าวได้รับความสนใจเป็นอย่างมากในขณะนี้ก็เนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว กอปรกับ กระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้ประชาชนต้องบริโภคข่าวสารมากขึ้น ดังนั้น รายการข่าวทางสถานี โทรทัศน์ช่องต่าง ๆ จึงต้องพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบเนื้อหาและวิธีการนำเสนอเพื่อให้รายการมีความโดดเด่นและแตกต่างจากช่องอื่น ๆ เนื่องจากอุปนิสัยพื้นฐานของคนไทยเป็นคนไม่ค่อยชอบคุยเรื่องอะไรหนัก ๆ และสังคมไทยวันนี้ก็ยังไม่ใช้สังคมการอ่าน ด้วยเหตุนี้จึงได้เกิดการนำเสนอข่าวในรูปแบบใหม่คือ “การเล่าข่าว” (News talk) ซึ่งเป็นกลวิธีการนำเสนอที่ช่วยลดความจริงจังของเนื้อข่าวลงได้ ปัจจุบันการเล่าข่าวได้กลายมาเป็นรูปแบบรายการที่นิยมกันมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายการข่าวช่วงเช้าที่เป็นช่วงแห่งความเร่งรีบและประชาชนไม่มีเวลามากพอที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ได้ครบทุกฉบับ

รายการที่จุดกระแสการเล่าข่าวคือรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. วันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 6.30 – 8.30 น. ซึ่งเป็นช่วงไพรม์ไทม์ของช่วงเช้าที่มีการแข่งขันกันสูง ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2546 ปัจจุบันมีผู้ดำเนินรายการ 3 ท่าน คือ คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา, คุณอรปริยา หุ่นศาสตร์ และ คุณเอกราช เก่งทุกทาง โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวสารปัจจุบัน ซึ่งผู้ดำเนินรายการจะเป็นผู้เล่าข่าวที่น่าสนใจที่ลงพิมพ์อยู่ในหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ และมาสรุปประเด็นและนำเสนอในภาษาที่เข้าใจได้ง่ายและเป็นกันเอง มีการสัมภาษณ์สดทางโทรศัพท์ และมีการให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็นเข้าไปในรายการได้ทันทีในขณะที่ออกอากาศ การเล่าข่าวนั้นจุดขายคือผู้ดำเนินรายการ เนื่องจากมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการถ่ายทอดเรื่องราวแต่ละเรื่องออกไป โดยมีโจทย์คือทำอย่างไรให้ผู้ชมดูสนุกและมีสาระไปด้วย ซึ่ง คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา ผู้ดำเนินรายการหลักและโปรดิวเซอร์ของรายการได้กลายเป็นแม่เหล็กดึงดูดผู้ชมและเป็นตัวหลักดันให้รายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประสบความสำเร็จ เขาเปรียบเสมือนซูเปอร์สตาร์ของวงการข่าว คุณสรยุทธเซ็นสัญญากับช่อง 3 แบบปีต่อปี ได้รับค่าตัวจากการจัดรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประมาณตอนละ 5,000 – 6,000 บาท ซึ่งถือว่าสูงที่สุดในบรรดาพิธีกรคุยข่าวของช่อง 3 ทั้งหมด

(gotomanager. Online) จากผลการสำรวจของ AcNielsen ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2548 พบว่ารายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีเรตติ้งเป็นอันดับ1ของรายการ News talk และจากผลความสำเร็จของรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทำให้สามารถเปลี่ยนสภาพจาก “ป่าช้ายามเช้า” ของรายการโทรทัศน์ทุกช่องมาสู่ “หรรษายามเช้า” ได้ นอกจากนี้รายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ยังสามารถสร้างรายได้ให้ช่อง3 ปีละ 200-300 ล้านบาท ซึ่งไม่เคยมีปรากฏมาก่อนในการผลิตรายการประเภทข่าว โดยสามารถวัดกระแสความนิยมได้จากราคาโฆษณาที่มีการปรับราคาถึง 3 ครั้ง โดยเริ่มจาก 30,000 บาท เป็น 80,000 บาท และ 100,000 บาท มาถึงสูงสุดที่ 135,000 บาท/นาที (positioningmag. 2005 : Online)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจ ความจงรักภักดีและพฤติกรรมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในด้านผู้ดำเนินรายการ รูปแบบเนื้อหา วิธีการนำเสนอ และการมีส่วนร่วมของผู้ชม เพื่อที่ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง3 อ.ส.ม.ท. และผู้ผลิตรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มาปรับปรุงรายการให้ดียิ่งขึ้นและสามารถครองความนิยมเป็นอันดับหนึ่งในรายการช่วงเช้าของประชาชนตลอดไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ พฤติกรรมและความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
3. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลเสนอแนะต่อผู้ผลิตรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพื่อนำไปใช้วางแผนในการปรับผังรายการและเป็นแนวทางในการปรับปรุงรายการเพื่อให้รายการสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ชมได้อย่างสูงสุด และสามารถรักษาความเป็นรายการยอดนิยมและครองใจผู้ชมได้ตลอดไป

ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหาของการวิจัย

ในการศึกษาโครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาพฤติกรรม ความจงรักภักดีและความพึงพอใจด้านผู้ดำเนินรายการ รูปแบบเนื้อหา วิธีการนำเสนอ และการมีส่วนร่วมของผู้ชมที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้ที่เคยชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. และอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด 50 เขต แบ่งเขตออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มบุรพา กลุ่มศรีนครินทร์ กลุ่มเจ้าพระยา กลุ่มกรุงธนใต้ กลุ่มกรุงธนเหนือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวนทั้งสิ้น 5,634,132 คน (mahadthai. 2005 : Online)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้ที่เคยชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. และอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากทราบจำนวนประชากรจึงคำนวณโดยการหาค่ากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของประชากรของทาโร่ ยามาเน่ (ยุทธพงษ์ กัลวรรณ. 79-79, 235 ; Yamane.1973 : 135) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 385 คน และเพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (MULTI-STAGE RANDOM SAMPLING)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ

1.1 ด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 15 – 24 ปี

1.1.2.2 25 - 34 ปี

- 1.1.2.3 35 - 44 ปี
- 1.1.2.4 45 ปีขึ้นไป
- 1.1.3 ระดับการศึกษา
 - 1.1.3.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 1.1.3.1.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 - 1.1.3.1.3 ปริญญาโทหรือสูงกว่า
- 1.1.4 อาชีพ
 - 1.1.4.1.1 นักเรียน / นักศึกษา
 - 1.1.4.1.2 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.1.4.1.3 พนักงานบริษัทเอกชน
 - 1.1.4.1.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - 1.1.4.1.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- 1.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 1.1.5.1.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
 - 1.1.5.1.2 10,001 – 20,000 บาท
 - 1.1.5.1.3 20,001 – 30,000 บาท
 - 1.1.5.1.4 มากกว่า 30,000 บาท
- 1.2 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
 - 1.2.1 ด้านผู้ดำเนินรายการ
 - 1.2.2 ด้านวิธีการนำเสนอ
 - 1.2.3 ด้านรูปแบบเนื้อหา
 - 1.2.4 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม
- 1.3 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

2. ตัวแปรตาม คือ

พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ได้แก่ ความถี่ในการชม, ระยะเวลาที่ชม, การมีส่วนร่วม, ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ และสาเหตุที่เลือกชมรายการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ผู้ชม** หมายถึง ผู้ที่ได้รับบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อให้ชมรายการ

2. **การเล่าข่าว** หมายถึง รูปแบบการรายงานข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ ที่พิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการจะสรุปประเด็นที่น่าสนใจโดยมีท่าทางและคำพูดที่ไม่มีพิธีรีตอง จะเน้นความสนุกสนานและเป็นกันเอง

3. **รายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”** หมายถึง รายการข่าวที่นำเสนอข่าวในรูปแบบการเล่าข่าว โดยออกอากาศทุกวันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 6.30 – 8.30 น. ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส. ม.ท. และมีผู้ดำเนินรายการคือ คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา, คุณอรปริยา หุ่นศาสตร์ และ คุณเอกราช เก่งทุกทาง

4. **ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”** หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประกอบด้วย

- 1.1 ด้านผู้ดำเนินรายการ
- 1.2 ด้านวิธีการนำเสนอ
- 1.3 ด้านรูปแบบเนื้อหา
- 1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม

5.1 **ด้านผู้ดำเนินรายการ** หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประกอบด้วย เรื่องบุคลิกภาพของพิธีกร, การแต่งกายของพิธีกร, การใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย, การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย, การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น, การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว

5.2 **ด้านวิธีการนำเสนอ** หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประกอบด้วย ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม เช่น ทางวิทยุ, ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ, ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ, ระยะเวลาในการออกอากาศ, ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด

5.3 **ด้านรูปแบบเนื้อหา** หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประกอบด้วย เรื่องความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ, ความทันสมัย

และทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ, การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ และการให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการทำชีวิตประจำวัน

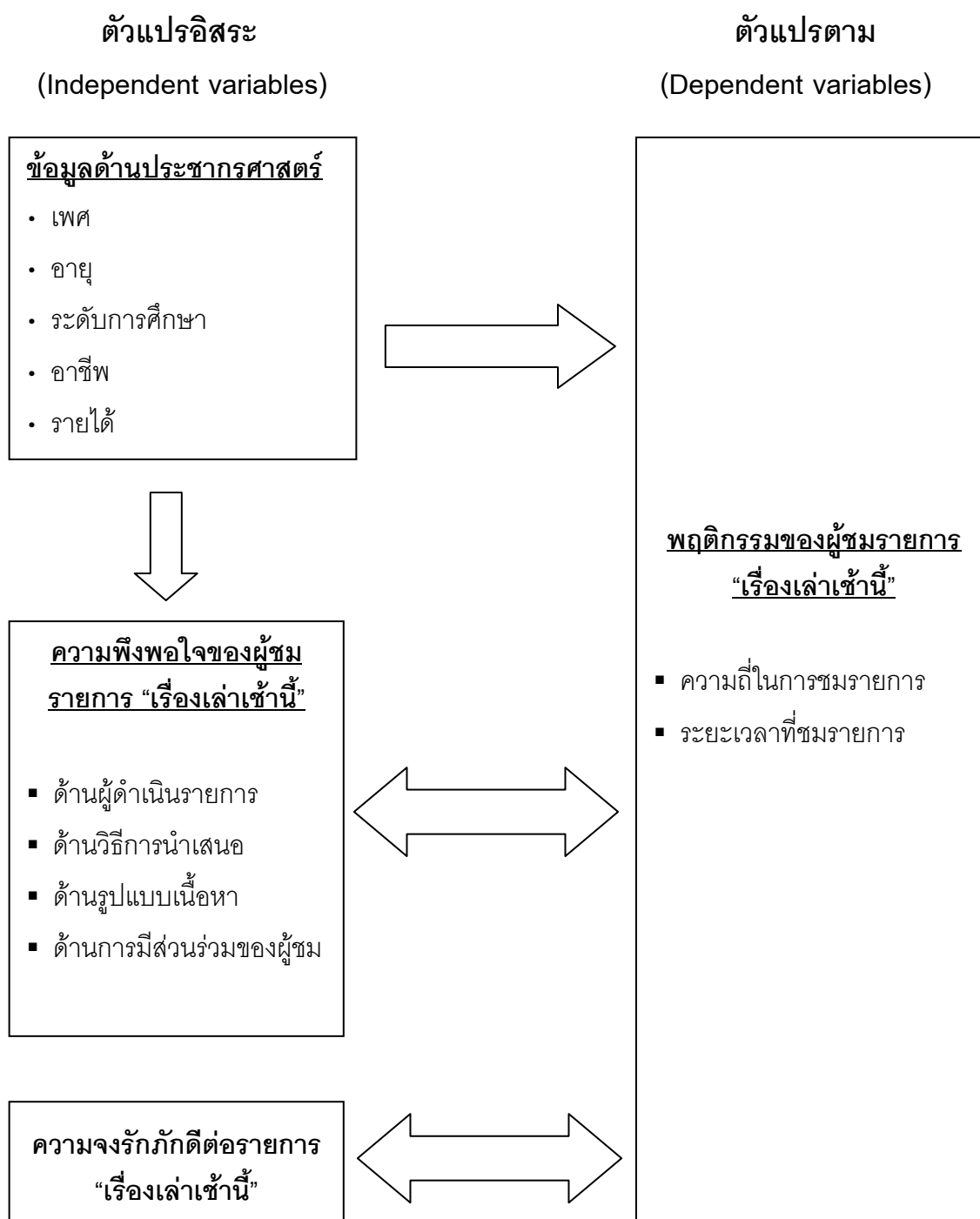
5.4 การมีส่วนร่วมของผู้ชม หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเรื่องความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม, จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม, ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ และความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ

5. ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” หมายถึง การเกิดความรู้สึกเชิงบวกต่อตราสินค้า “เรื่องเล่าเช้านี้” ในสายตาของผู้บริโภค โดยรายการที่อยู่ภายใต้ชื่อ “เรื่องเล่าเช้านี้” จะทำให้ผู้บริโภครู้สึกแตกต่างจากรายการอื่น เกิดความรู้สึกภูมิใจและมั่นใจทุกครั้งที่ได้ชมรายการ

6. พฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” หมายถึง ความถี่ในการชม ความสนใจในการชม ระยะเวลาในการติดตามชม, การมีส่วนร่วม, ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ และสาเหตุที่เลือกชมรายการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
4. ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
5. แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะประชากร
6. ความภักดีต่อตราสินค้า
7. รูปแบบรายการโทรทัศน์
8. แนวคิดเรื่องรายการ News Talk
9. ก่อกำเนิดรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ

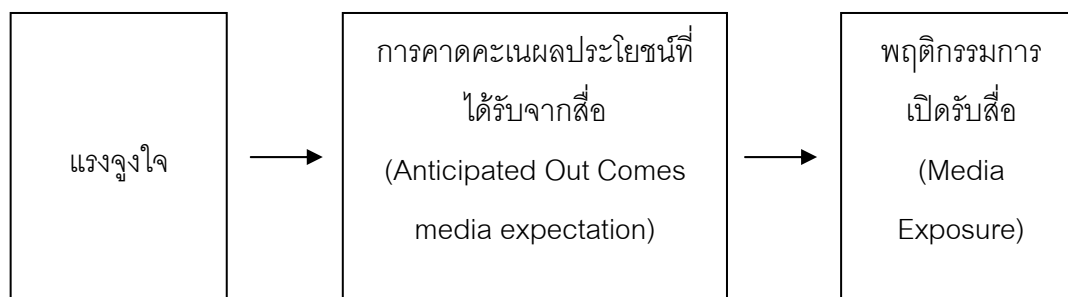
แนวทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากแนวทฤษฎีพฤติกรรมและแรงจูงใจ (Action/Motivation Perceptive) แนวทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อเน้นใช้แนวทางการอธิบายพฤติกรรมผู้รับสาร ด้วยหลักการเดียวกันกับแนวทฤษฎีพฤติกรรมและแรงจูงใจ และยังเป็นหลักการที่พัฒนามาจากแนวทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจด้วย คือเน้นการใช้สื่อที่ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมายและเหตุผลตามหลักการที่อัลเฟรด ชูทซ์ (Alfred Achutz. 1972) ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ล้วนเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เนื่องจากก่อนมนุษย์จะลงมือกระทำสิ่งใดจะต้องวาดภาพไว้ในใจก่อนแล้วว่ี่นี่คือสิ่งที่ตนต้องการกระทำ นักวิชาการสื่อสารได้นำแนวทฤษฎีมาใช้ในการเปิดรับสารของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่การใช้สื่อมีลักษณะเกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมาย และผู้รับสารสามารถอธิบายทางเลือกของเขาได้

แนวทฤษฎีพฤติกรรมแรงจูงใจ มีพื้นฐานหลักอยู่ 3 ประการ คือ พฤติกรรมของมนุษย์นั้นเป็นอิสระไม่เพียงแต่ที่จะเลือกพฤติกรรมต่าง ๆ เท่านั้น หากแต่ยังมีอิสระที่จะให้ความหมายส่วนตัวกับพฤติกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ กล่าวคือ ไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นเหมือนกับคนอื่น ๆ แม้

จะมีแรงจูงใจบางอย่างอยู่ภายใต้มนุษย์ แต่เราควรจะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่ผู้รับสารสามารถอธิบายความหมายและวัตถุประสงค์ที่แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

ทฤษฎีนี้มีสิ่งสำคัญคือเรื่องของอนาคต อนาคตเป็นสิ่งที่ผู้รับสามารถมองเห็น นั่นคือ ผู้รับสามารถคาดการณ์ได้ว่าหากพฤติกรรมเช่นนี้เกิดขึ้นจะมีสิ่งใดเกิดขึ้นตามบ้างในอนาคต ด้วยเหตุนี้คำว่า ทฤษฎีความคาดหวัง (Expected Theory) จึงถูกนำมาใช้กับแนวทฤษฎีนี้ เมื่อได้นำเอามาใช้ศึกษาเกี่ยวกับผู้รับสารและพฤติกรรมการสื่อสาร

แมคไกว์ และ กูรีวิท (1974) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทฤษฎีนี้ว่า ในการนำแนวทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้กับการศึกษาผู้รับสารนั้น พฤติกรรมการเปิดรับสื่อถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมอิสระ ซึ่งผู้รับสารแสวงหาเพื่อที่จะได้มาซึ่งผลประโยชน์ฉับพลัน (Immediate benefit) หรือ ผลประโยชน์ที่ตามมาในอนาคต (Delayed benefits) ซึ่งล้วนแต่เป็นผลประโยชน์ที่ผู้รับสารมองเห็นและต้องการ

ภาพประกอบ 2 แสดงแบบจำลองของทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ

องค์ประกอบการสื่อสาร

การสื่อสารจะประสบผลสำเร็จได้นั้นจะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญหลายประการ (ripb. Online) ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร (sender) : เป็นผู้ถ่ายทอดสารต่าง ๆ ไปยังผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม และวิธีการถ่ายทอดสาร เช่น ต้องคำนึงถึงความรู้ที่ตนเองมีอยู่คำนึงถึงคุณลักษณะของผู้รับสารคำนึงถึงสถานการณ์ เป็นต้น

2. สาร (message) : เรื่องราวที่ผู้ส่งสารต้องการถ่ายทอดให้ผู้รับสารได้รับรู้ โดยใช้ภาษาทั้งที่เป็นถ้อยคำและไม่ใช้ถ้อยคำ เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย และสารนั้นต้องเป็นเรื่องราวที่มีความหมาย สามารถทำความเข้าใจได้ สารที่เกิดขึ้นนั้นต้องอาศัยสัญลักษณ์ทางภาษาที่คนในสังคมกำหนดร่วมกันเพื่อที่จะสามารถสื่อความหมายได้ เข้าใจตรงกัน เช่น การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ต่างก็

มีคำศัพท์และการออกเสียงที่แตกต่างกัน คนไทยเรียก "สุนัข" ว่า "หมา" ขณะที่คนอังกฤษ เรียกว่า "dog" เป็นต้น หากทั้งสองฝ่ายต่างก็ไม่เข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ ก็จะทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จ เพราะสารที่สื่อออกไปไม่สามารถทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อสารได้

3. สื่อ (media or channel): เป็นช่องทางหรือพาหนะนำสารส่งไปยังผู้รับสาร ซึ่งหากเป็นสื่อวัตถุหรือเป็นสื่อที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าแล้ว จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในกระบวนการสื่อสารเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และชัดเจนยิ่งขึ้นจึงจะเกิดประโยชน์ในการนำสื่อ นั้น ๆ มาใช้ และยังคงมีส่วนช่วยในการทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันหรือใกล้เคียงกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารอีกด้วย แต่การเลือกใช้สื่อก็ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับกาลเทศะด้วย เช่น การใช้เครื่องขยายเสียงช่วยในการถ่ายทอดกรณีที่มีคนจำนวนมาก การใช้หุ่นมือแสดงประกอบ การเล่านิทานให้นักเรียนอนุบาล การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ประกอบการสอนวิธีการใช้การสืบค้นด้วยระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นต้น หากช่องทางนั้นถูกปิดกั้นสารก็จะไม่สามารถสื่อความหมาย ถึงผู้รับได้

4. ผู้รับสาร (receiver) : คือ ผู้ที่ทำหน้าที่รับสารที่ผู้ส่งสารส่งผ่านช่องทางทั้งทางเสียงและสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยทำความเข้าใจเนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารส่งมา และแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อเรื่องนั้น กลับไปให้ผู้ส่งสารได้รับรู้ถึงความสำเร็จในการถ่ายทอดสารว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ ผู้ส่งสารถ่ายทอดมาหรือไม่ เช่น การตอบคำถามเมื่อผู้พูดซักถาม การพยักหน้าเมื่อเข้าใจเรื่องที่อธิบายการหัวเราะเมื่ออ่านการ์ตูนตลก เป็นต้น

5. ปฏิกิริยาตอบกลับของผู้รับสาร (response) : เป็นการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองของผู้รับสารหลังจากได้รับสารมาว่ามีความเข้าใจต่อสิ่งที่รับมาหรือไม่อย่างไร ซึ่งผู้รับสารควรมีปฏิกิริยาตอบกลับอย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากได้รับสารนั้นครบถ้วนแล้ว หรือเมื่อเข้าใจสารนั้นอย่างถ่องแท้แล้ว โดยควรพิจารณาสารนั้นให้ถี่ถ้วนรอบคอบก่อนที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบกลับไป เพื่อให้การสื่อสารบรรลุจุดมุ่งหมาย เช่น ครูถามนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่ นักเรียนควรแสดงอาการตอบรับ มิเช่นนั้นเฉย ๆ ไม่แสดงอาการใด ๆ เพราะจะไม่สามารถทำให้ผู้ถามเข้าใจได้ เป็นต้น

ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบในการสื่อสาร

การสื่อสารจะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่ใช้ในกระบวนการ สื่อ สาร ซึ่งทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างก็ต้องเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และสามารถเลือกใช้ องค์ประกอบอื่น ๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสม โดยมีข้อควรตระหนักเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร

- 1.1 รู้และเข้าใจสารที่ต้องการจะถ่ายทอดออกไปอย่างถ่องแท้
- 1.2 เลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับสาร กาลเทศะ และตนเอง
- 1.3 สามารถวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้รับสารได้
- 1.4 วางแผนการนำเสนอสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นลำดับขั้นตอน
- 1.5 มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอที่ชัดเจน
- 1.6 สามารถเลือกใช้กลวิธีการนำเสนอได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และน่าสนใจ

2. สาร

- 2.1 ถูกต้อง
- 2.2 เข้าใจง่าย
- 2.3 ชัดเจน
- 2.4 เหมาะสม

3. สื่อ

- 3.1 เหมาะสมกับสารหรือเรื่องราวที่ต้องการจะถ่ายทอด
- 3.2 มีขนาดและลักษณะที่เหมาะสมกับผู้ส่งสาร ผู้รับสาร/กลุ่มผู้รับสาร สถานที่ (สำหรับ

กรณีที่ผู้ส่งสารต้องหยิบจับเพื่อนำเสนอ)

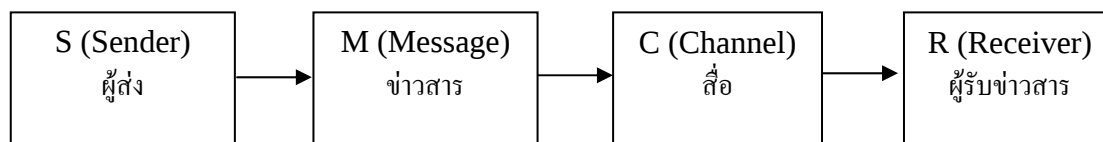
4. ผู้รับสาร

- 4.1 มีวัตถุประสงค์ในการรับสาร
- 4.2 พยายามทำความเข้าใจกับสารที่ได้รับมา
- 4.3 มีสมาธิ
- 4.4 มีความรู้ทางภาษาดี

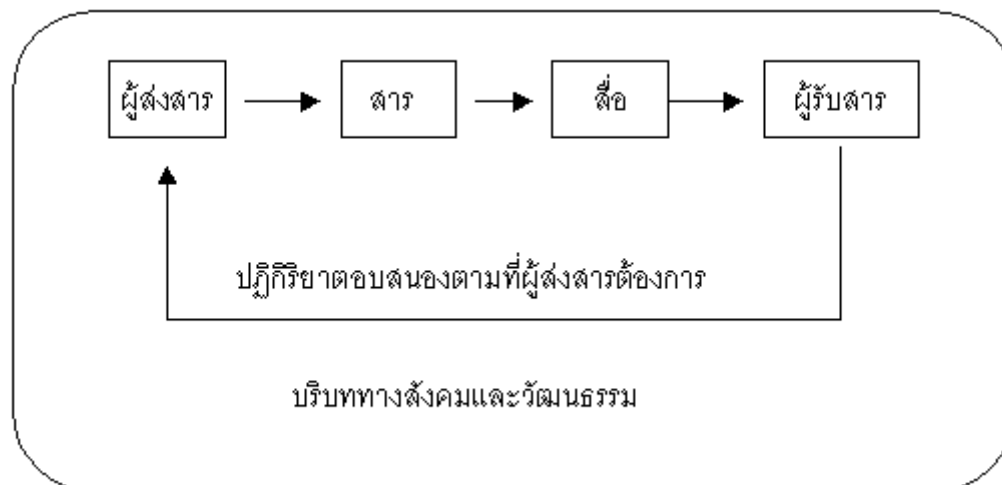
5. ปฏิกริยาตอบสนอง

การแสดงปฏิกริยาตอบสนองต้องถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับสารที่ได้รับมา เพื่อให้ ผู้ส่งสารสามารถวิเคราะห์ กระบวนการนำเสนอของตนเองได้ เพราะหากมีข้อบกพร่องจะได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการนำเสนอเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เดวิด เบอริโอ (David Berio) ได้ใช้อักษรย่อ S, M, C, R แทนองค์ประกอบของขั้นตอนของกระบวนการในการสื่อความหมายเพื่อแสดงรูปแบบของการสื่อความหมายดังนี้

ภาพประกอบ 3 แผนภาพแสดงกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารจากแหล่งกำเนิดไปยังจุดมุ่งหมาย

ภาพประกอบ 4 ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบในการสื่อสาร

ที่มา : จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (บก.).(2540) : 2

การสื่อสารต้องอาศัยองค์ประกอบดังกล่าว เพราะต่างก็เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และหากแต่ละฝ่ายทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมแล้ว ก็จะทำให้การสื่อสารครั้งนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ เช่น ขณะที่อ่านหนังสือก็ควรมีสมาธิกับสิ่งที่อ่าน และขีดเส้นใต้หรือจดบันทึกสาระสำคัญไว้ หรือหากฟังเรื่องสนุกสนานก็ต้องมีอารมณ์คล้อยตามกับสิ่งที่ได้รับฟัง เป็นต้น กล่าวได้ว่า การสื่อสารที่ดีต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538 : 3) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมของผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมินผล (Evaluating) และการใช้จ่าย (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการโดยคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา (Schiffman; & Kanuk. 1994 : 7)

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543 : 5) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมผู้บริโภค ว่าเป็นปฏิกิริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับ และการให้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมถึงกระบวนการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่าง ๆ เหล่านั้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2540 : 31) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมของผู้บริโภคนั้นใน ความหมายที่ถูกต้องมิใช่หมายถึง การบริโภค (Consumption) แต่เป็นการศึกษาถึงการซื้อ (Buying) ของผู้บริโภค เน้นตัวผู้ซื้อเป็นสำคัญและที่ถูกต้องแล้วการซื้อเป็นเพียงจุดหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจ ไม่สามารถแยกออกได้จากการบริโภคสินค้าทั้งที่กระทำโดยตัวผู้ซื้อเอง หรือการบริโภคโดยสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว ซึ่งมีผู้ซื้อทำตัวเป็นผู้ซื้อแทนให้ การซื้อแทนนั้น ผู้ซื้อแทนจะเป็นผู้ทำงานแทน ความพอใจของผู้บริโภคอีกต่อหนึ่ง

ปริภูมิ ลักษิตานนท์ (2544 : 54) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมของผู้บริโภคนั้น หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาและการใช้ผลิตภัณฑ์ ซึ่งรวมถึง กระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อน และมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำซึ่งกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อนนั้น หมายถึงลักษณะทางพฤติกรรมของผู้บริโภคในขณะใดขณะหนึ่งที่ผู้บริโภคซื้อสินค้านั้น จะมีกระบวนการทางจิตวิทยา และสังคมวิทยาที่มีส่วนสร้างสม และขัดเกลาทัศนคติ และค่านิยม

ไมเวน และไมเนอร์ (ดารา ที่ปะปาล. 2542 : 3 ; อ้างอิงจาก Mowen; & Minor. 1998. Consumer Behavior.P.5) ได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาถึงหน่วย การซื้อ(Buying units) และกระบวนการแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับการได้มา การบริโภค และการจำกัด อันเกี่ยวกับสินค้า บริการ ประสบการณ์ และความคิด

โบวี ฮุสตัน และทิล(Bovee, Houston; & Thill. 1995 : 108)ได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรมผู้บริโภค ว่าเป็นพฤติกรรมที่ประกอบด้วย การกระทำทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเลือก การซื้อ การใช้ และการกำจัดสินค้า และบริการ

จากความหมายของพฤติกรรมของผู้บริโภคข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาปฏิกิริยาในการคิด การเลือก การใช้ การประเมินในสินค้า และบริการ จนสามารถ ตอบสนองความต้องการได้

พฤติกรรม的开รับข่าวสาร

การเปิดรับข่าวสารและการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตของมนุษย์ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ความ ต้องการของตน รวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ความต้องการสื่อสารของมนุษย์นั้น เนื่องมาจากความไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใดก็ จะมีความต้องการข่าวสารมากขึ้นเท่านั้น โดยการแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐาน สี่ประการของมนุษย์ คือต้องการความรู้ในเหตุการณ์ ต้องการคำแนะนำในการปฏิบัติให้ถูกต้อง และ ต้องการข่าวสารนั้นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้ตนเอง (Atkin. 1973)

โดยผู้รับข่าวสารมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข่าวสารตามแบบฉบับเฉพาะของแต่ละคน แตกต่างกันไป แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่งได้มีการเลือกรับสื่อนั้น เกิดจากปัจจัยพื้นฐานหลาย ประการดังนี้ (ชวรัตน์ ชิด. 2523)

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่ว่าคนเราไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพังเนื่องจากเกิด ความรู้สึกสับสนวิตกกังวล หวาดกลัว และการเฝ้าระวังจากสังคม จึงชอบหรือพยายามที่จะรวมกลุ่ม เพื่อสังสรรค์กับบุคคลได้โดยตรง สิ่งที่ดีที่สุดคือการได้อยู่กับสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร

2. ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้นสื่อมวลชน จึงถือเอาความอยากรู้อยากเห็นเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเสนอข่าว ปกติมนุษย์จะอยากรู้อยาก เห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเองที่สุดไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเองที่สุดตามลำดับ ทั้งนี้ ไม่ใช่เพราะว่า สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่านั้น แต่จะเป็นความอยากรู้อยากเห็นใน สิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ต่าง ๆ เช่น สาเหตุของเหตุการณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น รวมถึงผลกระทบซึ่ง อาจเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่นด้วย

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self-Aggrandizement) โดยพื้นฐานมนุษย์เป็นผู้เห็นแก่ตัว ในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสารจึงต้องแสวงหาข่าวสารและใช้ข่าวสารบางอย่างที่จะทำให้ประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผล เพื่อให้ข่าวสารที่ได้มาเสริมสร้างบารมี เพื่อให้ได้ข่าวสารที่จะช่วย ให้ตนเองได้รับความสะดวกสบาย รวมทั้งให้ได้ข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสนุกสนานบันเทิง

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อมวลชน โดยทั่วไปนอกจากองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือองค์ประกอบอื่นที่ไม่สามารถเห็นเด่นชัด เช่น ทักษะ ทักษะ ความหวัง ความกลัว ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อและสื่อมวลชน แต่ละอย่างก็ มีลักษณะเฉพาะที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหาและได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละ อย่างจึงมีส่วนทำให้ผู้รับข่าวสารแต่ละคนยอมหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนอง ความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง การที่สมาชิกในระบบมีความรู้สึกในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสังคมนั้น สมาชิกที่มีความรู้สึกทางบวกหรือชอบ คือ ความพึงพอใจ ส่วนที่มีความรู้สึกในทางลบหรือไม่ชอบ คือ ผู้ที่ไม่พึงพอใจ

มีนักทฤษฎีหลากหลายท่านได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้

ครอมมิก (Cromick. 1947 : 173) ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง

วอลแมน (Wolman. 1975 : 283) ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอิ่มเอมใจเมื่อต้องการ หรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง

โพลเวลล์ (Powell. 1983 : 17-18) ความพึงพอใจ คือ ความสุข จะเกิดขึ้นหากความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองจนเกิดความสมดุล เมื่อบุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี ดังนั้น ความพึงพอใจ คือ สภาพอารมณ์ ความรู้สึกด้านบวกของบุคคล

สาธิตา สุวรรณเดชา (2542 : 5) ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก หรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของบุคคลย่อมแตกต่างกันขึ้นกับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ

ธนาภรณ์ เมทนีสุดดี (2543 : 14) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความชอบ ความพอใจ และความต้องการของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory)
 มาสโลว์ (Maslow. 2000 : 80-81) เป็นนักจิตวิทยาได้สร้างทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ กล่าวว่าไว้ว่าความต้องการของมนุษย์แบ่งเป็น 5 ระดับ เรียงตามความสำคัญจากความต้องการต่ำสุดไปจนถึงความต้องการของมนุษย์สูงสุด โดยบุคคลจะพยายามตอบสนองความต้องการระดับต่ำกว่าก่อนที่จะเกิดความต้องการระดับสูงกว่าจะเกิดขึ้น เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองจนเกิดความพอใจขึ้นมา ความต้องการใหม่และระดับสูงกว่าจะเกิดขึ้น และบุคคลจะถูกจูงใจให้ทำการตอบสนองเมื่อความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการใหม่จะเกิดขึ้น ถ้าความต้องการระดับล่างได้รับการตอบสนองจนพอใจแล้วเกิดกลับมาไม่พอใจอีกครั้ง บุคคลก็จะหันมาตอบสนองความต้องการในระดับ

ดังกล่าวอีก ซึ่งได้ลำดับความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำไประดับสูงได้ 5 ชั้น (Hierarchy of Needs) ดังนี้

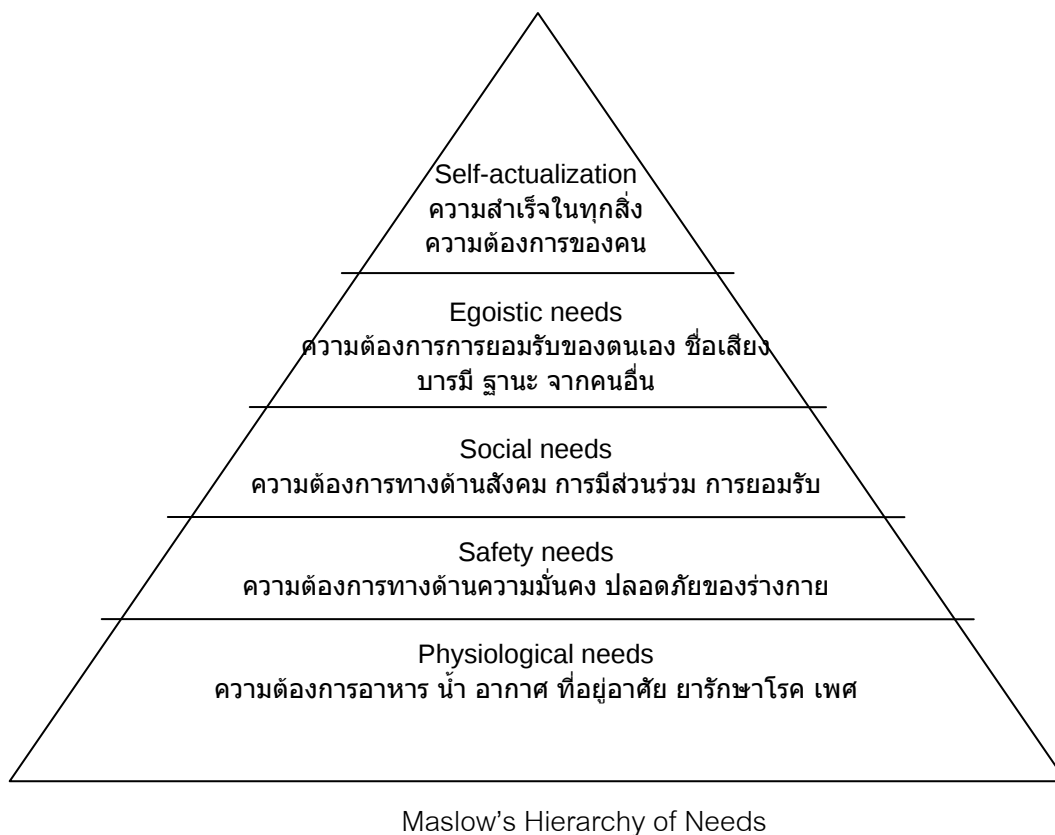
ระดับที่ 1. Physiological needs ความต้องการพื้นฐานเพื่อการอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ

ระดับที่ 2. Safety needs ความต้องการทางด้านความมั่นคงและปลอดภัย ส่วนมากเกี่ยวกับความปลอดภัยของร่างกาย

ระดับที่ 3. Social needs ความต้องการทางด้านสังคม เป็นความต้องการด้านความรัก ความพอใจ การมีส่วนร่วมและการยอมรับ

ระดับที่ 4. Egoistic needs ความต้องการที่สะท้อนให้เห็นความต้องการของบุคคลเกี่ยวกับการยอมรับตนเองและความต้องการชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ บารมี ฐานะ เป็นที่ยอมรับนับถือจากคนอื่น

ระดับที่ 5. Self-actualization ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ คือ อยากให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความต้องการของตน

ภาพประกอบ 5 ภาพทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (The Use and Gratification Theory)

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มรับสาร โดยพยายามอธิบายว่ามนุษย์ใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนและสนองความต้องการของสังคมอย่างไร ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่ผู้รับสารเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ และเลือกรับสารเพื่อสนองตอบความต้องการของตน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 635-640)

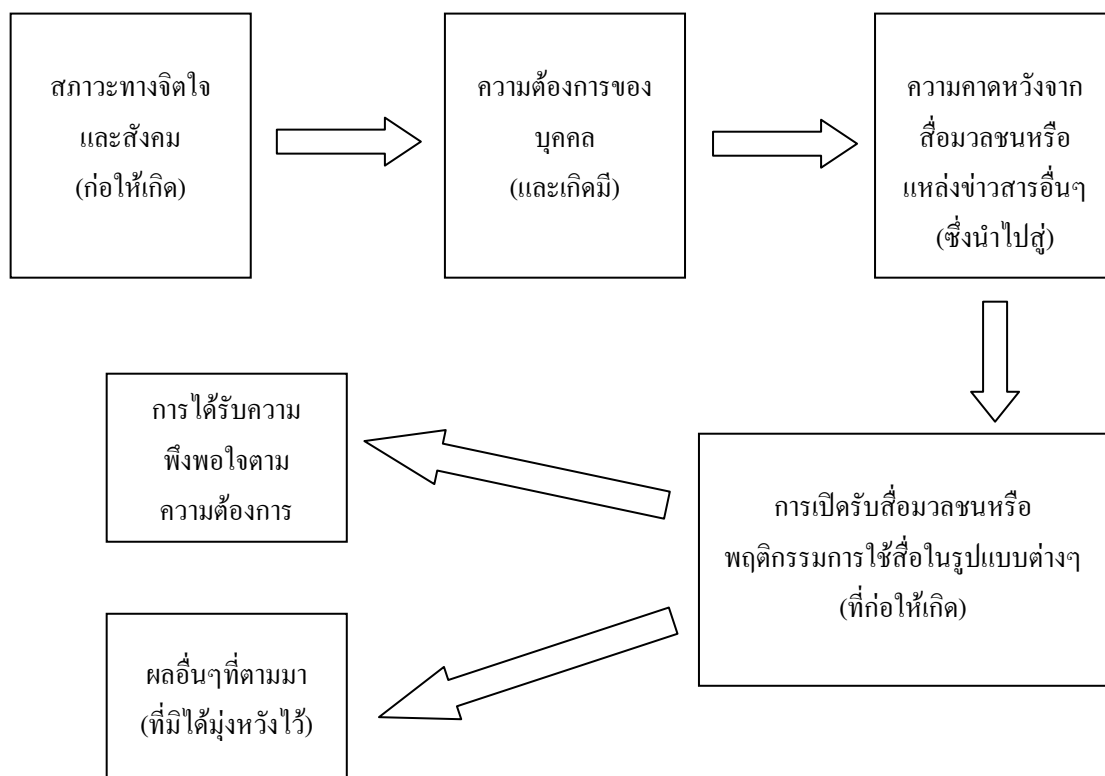
โดยอาจอ้างอธิบายได้ว่า นอกจากความต้องการขั้นพื้นฐาน 5 ประการตามที่มาสโลว์ กล่าวไว้ แล้วมนุษย์ยังมีความต้องการที่จะสื่อสารกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ต้องการรู้ต้องการเห็น ต้องการแสวงหาระเบียบและเข้าใจสภาวะแวดล้อมของตน ความต้องการที่จะรู้เป็นแรงผลักดันให้มนุษย์แต่ละคนจะมีกระบวนการเรียนรู้ได้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันในการหล่อหลอมความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และความต้องการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 635-640)

ในขณะที่เดียวกันสภาพการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลต้องเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว (Approach) ขอบทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จึงเน้นถึงผู้รับสารหรือผู้ใช้สื่อและหลักหน้าที่ของสื่อมวลชน (Functional Media) ศึกษาว่าบุคคลใช้สื่อมวลชนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และได้รับความพึงพอใจจากการตอบสนองความต้องการนั้น ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 635-640)

ความพึงพอใจจากสื่อในการตอบสนองความต้องการ เพื่อความสนุกสนานเพื่อสอนลักษณะท่าทาง ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น สอนประสบการณ์ สอนการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในชุมชนสนองความพึงพอใจในการอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับข่าวสารต่าง ๆ การสร้างอารมณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดการเลียนแบบ เป็นแรงเสริมย้ำความเชื่อด้านความยุติธรรม สอนให้เกิดความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ ฯลฯ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 635-640)

ปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อตอบสนองความพึงพอใจ(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.2538:635-640)

1. สภาพแวดล้อมทางสังคมและจิตวิทยา
2. ความต้องการ
3. ความคาดหวัง
4. สื่อมวลชนหรือแหล่งข่าวสารอื่น ๆ
5. การเปิดรับสื่อมวลชนหรือสื่ออื่นในรูปแบบต่าง ๆ กัน
6. ได้รับความพึงพอใจตามความต้องการ
7. ผลอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา โดยที่อาจจะไม่ได้มุ่งหวังไว้

ภาพประกอบ 6 แบบจำลองเพื่ออธิบายถึงการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อตอบสนองความพึงพอใจ

บทบาทของสังคมในการกำหนดความต้องการและความพึงพอใจของบุคคล ได้แก่

1. บุคคลได้รับแรงกดดัน ความตึงเครียด ความขัดแย้งทางสังคม ทำให้บุคคลต้องการผ่อนคลายแรงกดดันต่าง ๆ โดยการบริโภคสื่อมวลชน
2. สถานการณ์ทางสังคมเป็นตัวสร้างให้ปัจเจกบุคคลต้องตระหนักถึงปัญหา จึงมีความต้องการที่จะแสวงหาข่าวสารจากสื่อ
3. โอกาสที่ปัจเจกบุคคลจะได้รับการตอบสนองความพึงพอใจตามความต้องการจากสถานการณ์ทางสังคมมีน้อย ดังนั้นสื่อมวลชนจึงเป็นส่วนที่เสริมหรือทดแทนบริการต่าง ๆ ที่ขาดหายไปจากสังคม
4. การบริโภคข่าวสารจากสื่อ ทำให้สอดคล้องกับค่านิยมการเป็นสมาชิก และการเสริมสร้างความเชื่อของสังคม
5. สถานการณ์ทางสังคมจัดขอบเขตของความคาดหวัง ความคล้ายคลึงกัน การเปิดรับสื่อมวลชน จึงเป็นตัวสนับสนุนการเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมของกลุ่มในสังคม

ทั้งนี้ ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่า สภาพทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน ทำให้มนุษย์มีความต้องการที่แตกต่างกันไป และความต้องการที่ต่างกันนี้ทำให้แต่ละบุคคลคาดหวังหรือคาดคะเนสื่อแต่ละประเภทที่สนองตอบความพอใจได้ต่างกันออกไป ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลจึงแตกต่างกันออกไป ความพอใจที่จะได้รับจากสื่อ จึงแตกต่างกันออกไปด้วย โดยข้อตกลงเบื้องต้นในการศึกษาตามแนวคิดนี้คือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 635-640)

1. ผู้รับสารเป็นผู้แสวงหาข่าวสาร กระตือรือร้น
2. การใช้สื่อมีเป้าหมายโดยตรง
3. สื่อแต่ละชนิดจะมีการแข่งขันกันในการตอบสนองความพึงพอใจ
4. ลักษณะต่าง ๆ ของผู้รับสารจะเชื่อมโยงความต้องการกับโอกาสในการเปิดรับสื่อ
5. การบริโภคสื่อสามารถตอบสนองความพึงพอใจในระดับต่าง ๆ
6. เนื้อหาของสื่ออาจจะไม่สามารถทำนวยรูปแบบความพึงพอใจได้ถูกต้องสมบูรณ์เสมอไป
7. ลักษณะโครงสร้างพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมของสื่ออาจทำให้ความพึงพอใจแตกต่างกันในช่วงของเวลาหรือสถานการณ์
8. ความพึงพอใจที่ได้รับมีจุดเริ่มต้นมาจากการเปิดรับสื่อ เนื้อหาของสื่อหรือ สถานการณ์ทางสังคม ซึ่งมีส่วนให้เกิดพฤติกรรม的开รับสื่อขึ้น

ในการเลือกรับหรือใช้สื่อมีแรงผลักดันที่เป็นปัจจัยพื้นฐานมาจาก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 635-640)

ความเหงา คนเราไม่ชอบอยู่โดดเดี่ยวตามลำพังเนื่องจากจะเกิดความรู้สึกสับสน วิทก กังวล หวาดกลัว ไม่อยากถูกเมินเฉยจากสังคม จึงชอบหรือพยายามที่จะรวมกลุ่มสังสรรค์กันเท่าที่โอกาสอำนวย หากไม่สามารถติดต่อกับบุคคลอื่นโดยตรง การอยู่กับสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารเป็นสิ่งที่ดีที่สุดและความจริงบางคนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าอยู่กับบุคคลอื่นด้วยซ้ำเพราะสื่อมวลชนเป็นเพื่อนแก้เหงา ซึ่งไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือการกดดันทางสังคมแก่ตนเอง

ความอยากรู้อยากเห็น เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงถือเอาความอยากรู้อยากเห็นเป็นเป็นหลักสำคัญในการเสนอข่าวสาร ตามปกติจะอยากรู้อยากเห็นสิ่งที่อยู่ไกลตัวที่สุด จนถึงที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด และสิ่งที่สามารถสนองความอยากรู้อยากเห็นที่เกิดจากวัตถุ สิ่งของ ความคิด หรือการกระทำของเพื่อนบ้านหรือเพื่อนร่วมโลก รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ นอกเหนือจากที่เกิดขึ้นใกล้ตัวคงไม่มีอะไรดีไปกว่าสื่อมวลชน ทั้งนี้มิใช่เพราะว่าไม่มีผลกระทบต่อนตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่านั้น แต่เป็นความอยากรู้อยากเห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ต่าง ๆ เช่น ผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งกับตัวเองและผู้อื่น

ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self-Aggrandizement) โดยพื้นฐานมนุษย์เป็นคนเห็นแก่ตัวในสถานะที่เป็นผู้รับสารจึงต้องการแสวงหาและใช้ข่าวสารบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผลเพื่อให้ข่าวสารได้เสริมบารมี เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ช่วยให้ตนได้รับความสะดวกสบาย รวมทั้งเพื่อให้ได้ข่าวสารที่ทำให้เกิดความสุขสนาน บันเทิง ซึ่งข่าวสารเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติทางการจริงหรือด้านความคิด สามารถหาได้จากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่

เหตุของบุคคลในการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อสนองความพึงพอใจของตน โดยสามารถแบ่งได้ 6 ข้อดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 635-640)

1. เพื่อสังเกตและติดตามเหตุการณ์ (Surveillance) คนให้ความสนใจติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก และเพื่อทราบว่าอะไรมีความสำคัญที่ควรทราบ
2. ช่วยในการตัดสินใจ (Decision) สื่อมวลชนช่วยในการตัดสินใจและสร้างความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว
3. เพื่อการสนทนาอภิปรายระหว่างกัน (Discussion) บุคคลใช้ประโยชน์จากข่าวสาร โดยนำไปสนทนาพูดคุยกับบุคคลอื่น
4. เพื่อการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ (Participating) สื่อมวลชนทำให้บุคคลรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในเหตุการณ์
5. เพื่อเป็นแรงเสริมความคิดเห็นและเสริมความมั่นใจในสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว (Reinforcement)
6. เพื่อผ่อนคลายอารมณ์และความบันเทิง (Relaxation and Entertainment)

แต่ในการศึกษานั้นได้ยืนยันว่าผู้รับสารไม่ได้ถูกกระทำ แต่ผู้รับสารคาดหวังข่าวสารจากสื่อและใช้ประโยชน์จากสื่อ บางคนใช้เพื่อทราบและติดตามเหตุการณ์ บางคนใช้ในการสนทนา บางคนใช้เพื่อช่วยในการตัดสินใจ บางคนใช้เพื่อความบันเทิง และเกือบทั้งหมดแสวงหาความพึงพอใจจากสื่อมากกว่าเหตุผลเดียว

ทฤษฎีการเปิดรับสาร (Selective Process)

ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ผู้รับสารอาจเปิดรับสารโดยผ่านกระบวนการในการเลือก (Selective Process) ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ (Klapper. 1960) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2540 : 635)

1. การเลือกรับหรือการเลือกใช้ (Selective Exposure) บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ และข่าวสารจากแหล่งสารต่าง ๆ ตามความสนใจ และความต้องการของตน เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและเป็นข้อมูลเพื่อสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) นอกจากบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับซึ่งสอดคล้องหรือเข้ากันได้กับทัศนคติ และความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้น ๆ ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดต่อทัศนคติ หรือความคิดดั้งเดิมทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกรับรู้ของตน จะทำให้เกิดความสับสนและคับข้องใจ

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารอาจมีการเลือกรับรู้ และเลือกตีความสารที่ได้รับตามประสบการณ์ของแต่ละคน ผู้รับสารจะมีการตีความข่าวสารที่ได้รับตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อถือ ความต้องการ และแรงจูงใจของตนในขณะนั้น

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) หลังจากทีบุคคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้ และตีความสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติ และความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะเดียวกันก็มักลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง

5. แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะประชากร

เนื่องจากการวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงผู้รับสารเป็นสำคัญ และได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้วย (Demographic Characteristic of Audiences) ซึ่งงานวิจัยขั้นนี้ได้กำหนดตัวแปรทางประชากรศาสตร์ที่จะศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร เกิดขึ้นเมื่อผู้ส่งสารต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจผู้รับสารที่เป็นเป้าหมายของตน โดยลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์จะบอกผู้รับสารเป็นใคร อายุเท่าไร เพศอะไร มีฐานะอย่างไร ในขณะที่ลักษณะทางด้านจิตวิทยาจะบอกว่าใครนั้นมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร มีรสนิยมและความต้องการอย่างไร โดยมีสมมติฐานว่ามวลชมผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรศาสตร์อย่างเดียวกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาค่อนข้างคล้ายคลึงกัน และคนที่มีความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน (ปรมะ สตะเวทิน, การสื่อสารมวลชน. 105) โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. อายุ อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนแตกต่างกัน ด้านความคิด พฤติกรรม โดยทั่วไปคนอายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ ใจร้อน มองโลกในแง่ดีกว่าคนอายุมาก ในขณะที่คนอายุมาก

มีความคิดอนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนอายุน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากคนที่มีอายุ มีประสบการณ์ชีวิต ผ่านปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนาน และมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย

ลักษณะการใช้สื่อมวลชนของเด็กและวัยรุ่นก็แตกต่างกัน เด็กจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เด็กวัยรุ่นมักนิยมฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์ ส่วนผู้ใหญ่การเปิดรับโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ มีมากพอ ๆ กัน แต่อายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง แต่จะดูโทรทัศน์เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีเวลาว่างมากขึ้น (ยุบล เบญจรงค์กิจ. 2534 : 55) ซึ่งคนที่อายุมาก มักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง

2. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อซื้อขายต่างกันคือ เพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและข่าวสารนั้นด้วย (Will, Goldhabers ; & Yates. 1980 : 87)

จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาท และกิจกรรมของหญิงชายไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงจึงมักเป็นคนที่มีความจิตใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือนและมักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย (ปรมะ สตะเวทิน. 2540 :106)

ด้านพฤติกรรมการเปิดรับสื่อนั้น เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชายนิยมการอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า ถ้าหากดูโทรทัศน์ เพศชายจะนิยมดูรายการข่าวและกีฬา และเด็กวัยรุ่นชายจะสนใจภาพยนตร์สงครามและจารกรรมมากที่สุด ในขณะที่วัยรุ่นหญิงสนใจภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ก้าวหน้ามากที่สุด

3. การศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกันย่อมจะมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์และความต้องการที่ต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงหรือมีความรู้ดีจะได้เปรียบในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดีกว่าเพราะความรู้กว้างขวาง ทำให้เข้าใจได้มากกว่าและไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูงจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าที่มีการศึกษาต่ำและคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อชนิดอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ จากการวิจัยพบว่า สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วย อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ และภูมิหลังทางครอบครัว มีอิทธิพลต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร เนื่องจากคนที่มีสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจที่ต่างกันจะมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกัน

พีระ จิระภณ (2538 : 440) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่สำคัญที่ช่วยให้เข้าใจและสามารถคาดคะเนพฤติกรรมกรรมการรับสารของผู้รับสารได้ล่วงหน้า ว่าได้แก่

เพศ ผู้หญิงมักจะถูกโน้มน้าวได้ง่ายกว่าผู้ชาย และมักเผยความคิดที่ได้รับการจูงใจนั้นให้ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย ผู้หญิงโดยทั่วไปมักมีลักษณะชอบความสวยงาม มีความนุ่มนวล และอารมณ์อ่อนไหว

อายุ โดยทั่วไปหนุ่มสาวมักมีความคิดเสรีนิยม ส่วนคนสูงอายุมักมีความคิดอนุรักษ์นิยมมากกว่า และชักจูงได้ยากกว่า กลุ่มคนอายุต่างกันมีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน เด็กวัยรุ่นสนใจความสนุกสนาน คนวัยผู้ใหญ่สนใจสร้างฐานะ เป็นต้น

การศึกษา คนที่มีการศึกษาสูงโดยทั่วไปสนใจข่าวสารบ้านเมืองมากกว่าความบันเทิง

สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยดูจากอาชีพ รายได้ พื้นฐานครอบครัว และสถานะในสังคม เป็นต้น เช่นคนมีฐานะดี คนโสด คนในเมือง คนชนบท ข้าราชการ พ่อค้า ฯลฯ แต่ละคนมีวิถีชีวิตแตกต่างกัน มองโลกไม่เหมือนกัน ผู้ส่งสารจำเป็นต้องวิเคราะห์ และศึกษาธรรมชาติของผู้รับสารแต่ละกลุ่มให้เข้าใจ เพื่อช่วยให้การสื่อสารราบรื่น และสัมฤทธิ์ผล

ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory)

เดอโฟ (DeFleur. 1996) ได้เสนอหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคลดังนี้

1. มนุษย์เรามีความแตกต่างอย่างมากในองค์ประกอบทางจิตวิทยาบุคคล
2. ความแตกต่างนี้ บางส่วนมาจากลักษณะแตกต่างทางชีวภาค หรือทางร่างกายของแต่ละบุคคลแต่ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างกันที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้
3. มนุษย์ซึ่งถูกชูปเลี้ยงภายในสถานการณ์ต่าง ๆ จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง
4. จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อถือที่รวมเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป

ความแตกต่างดังกล่าวนี้ได้กลายเป็นสภาวะเงื่อนไข ที่กำหนดการรับรู้ข่าวสารมีบทบาทอย่างสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสาร

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวความคิดนี้มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ชมว่าผู้ที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันนั้นมีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" แตกต่างกันอย่างไร

6. ความภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty)

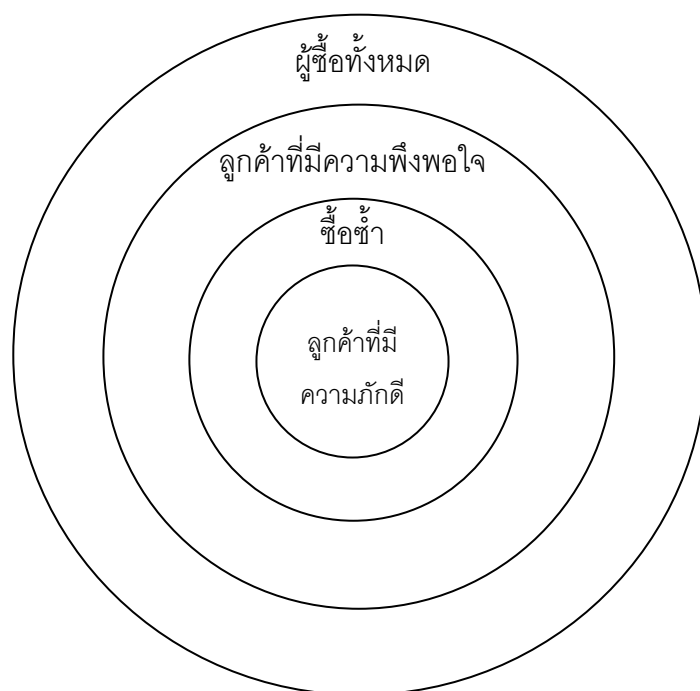
ความภักดีต่อตราสินค้าของลูกค้า หมายถึงการที่ลูกค้ามีการซื้อสินค้าตราสินค้าเดิมซ้ำ ๆ กัน ซึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรมการซื้อซ้ำ ๆ นี้ได้ 2 กรณี ได้แก่ ซื้อแบบ Cognitive Repurchase เพราะมีความชอบในตราสินค้า และซื้อแบบ Behavior Repeat Purchase เป็นการซื้อซ้ำที่ไม่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่ามีความชอบในตราสินค้า

แอสเซล (Assael. 1995) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความภักดีต่อตราสินค้าอีกว่าเป็นความภักดีต่อตราสินค้าที่ลูกค้ามีทัศนคติที่ดีต่อตราสินค้านั้น ซึ่งจะส่งผลให้ลูกค้าซื้อสินค้าตราสินค้านั้นอีกหลาย ๆ ครั้ง เนื่องจากลูกค้าได้เรียนรู้ว่าสินค้าตราสินค้านั้นสนองความต้องการและทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

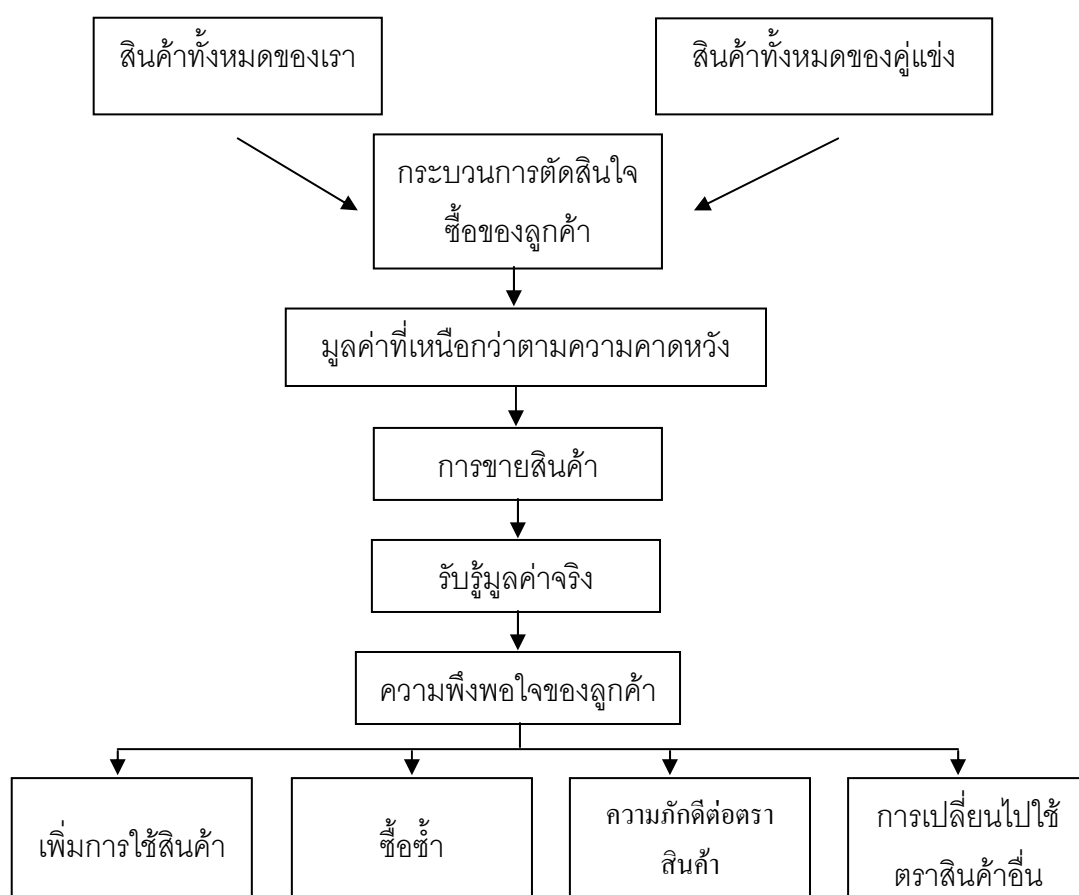
ฮาร์กิน และโดเนย์ (Hawkins; & Coney. 2001) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความภักดีต่อตราสินค้า” หมายถึง “การซื้อตราสินค้าหนึ่งตราสินค้าได้อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากมีความรู้สึกทางอารมณ์ต่อตราสินค้านั้นร่วมอยู่ด้วย”

ความภักดีต่อการบริการและร้านค้ามีความหมายเช่นเดียวกัน ดังนั้นความภักดีต่อตราสินค้า (ร้านค้าหรือการบริการ) หรือลูกค้าที่มีความยอมรับในร้านค้าและการบริการจะมีความรู้สึกทางอารมณ์ต่อตราสินค้าหรือบริษัท ลูกค้าชื่นชอบตราสินค้านั้น ๆ คล้ายดังความเป็นมิตรภาพ ลูกค้าจะแสดงถึงถ้อยคำ เช่น ฉันเชื่อมั่นตราสินค้านี้ ฉันชื่นชอบร้านค้านี้ และความเชื่อถือเป็นบริษัทนี้ ในการบรรยายถึงความภักดี

ภาพที่ 7 แสดงถึงส่วนประกอบของผู้ซื้อต่อตราสินค้าหนึ่ง จำนวนผู้ซื้อทั้งหมดบางส่วนจะมีความพึงพอใจจากการซื้อ นักการตลาดจะคำนึงถึงอย่างมากในการที่จะเพิ่มเปอร์เซ็นต์ลูกค้ากลุ่มนี้มากที่สุด เหตุผลคือถึงแม้ว่าลูกค้าที่มีความพึงพอใจจะเปลี่ยนใจไปซื้อตราสินค้าอื่นแต่ก็ยังคงมีการซื้อซ้ำมากกว่าลูกค้าที่มีความไม่พึงพอใจ (Hawkins; & Coney. 2001)

ภาพประกอบ 7 การสร้างลูกค้าที่ภักดี คือจุดสำคัญของกลยุทธ์ทางการตลาด

ภาพประกอบ 8 แสดงผลลัพธ์ของความพึงพอใจของลูกค้า

ความภักดีต่อตราสินค้าสามารถนำไปสู่การบ่งชี้ความเป็นตัวเองของลูกค้า ซึ่งลูกค้าเชื่อว่า ปฏิกริยา ได้ตอบจากตราสินค้าและการเสริมแรงจากตราสินค้า บางส่วนเป็นลักษณะของภาพลักษณ์เกี่ยวกับตนเอง ความภักดีต่อตราสินค้าที่พบได้ทั่วไปสำหรับการเป็นสินค้าสัญลักษณ์ เช่นรถยนต์ ความภักดีต่อตราสินค้าอาจเกิดขึ้นจากผลการปฏิบัติงาน (performance) ที่ได้รับสูงกว่าที่คาดหวังไว้ ผลปฏิบัติงานที่ดีเยี่ยม (Superior Performance) มีความสัมพันธ์กับสินค้าหรือบริษัทด้วยตัวมันเอง

ลูกค้าที่มีความภักดีมักจะไม่นิยหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการพิจารณาการซื้อสินค้า นอกจากนั้นยังต่อต้านกลยุทธ์ทางการตลาดของคู่แข่ง เช่นคูปองต่าง ๆ ถึงแม้ว่าลูกค้าที่มีความภักดี จะซื้อสินค้าในตราสินค้าอื่นเพื่อผลประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมการขาย แต่การจะกลับมาซื้อตราสินค้าเดิมอีกครั้งในการซื้อครั้งต่อไป ลูกค้าที่มีความภักดีจะมีการยอมรับการขยายไลน์ของสินค้าใหม่ และจะไม่ก่อให้เกิดความบกพร่องในด้านสินค้าและบริการอีกด้วย

ลูกค้าที่มีความภักดี จะเป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลแบบปากต่อปากต่อบุคคลอื่น ซึ่งถือเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่องค์กรได้เป็นอย่างดี การสื่อสารแบบปากต่อปากในเชิงบวกจากลูกค้าที่มีความภักดีจะเพิ่มทั้งจำนวนผู้ที่กลายเป็นลูกค้าในอนาคตและผู้ที่บอกต่อไปยังบุคคลอื่นต่อ ๆ ไปอีก

จากเหตุผลเหล่านี้ ลูกค้าที่มีความภักดีจะสามารถสร้างผลกำไรให้กับองค์กรได้มากกว่า ลูกค้าที่มีการซื้อซ้ำเท่านั้น (Hawkins; & Coney. 2001)

ลักษณะของความภักดีต่อตราสินค้าของลูกค้า

แอสเซล (Assael. 1995) ได้แบ่งไว้ 5 แบบ ได้แก่

1. Undivided brand loyalty AAAAAA

เป็นความภักดีต่อตราสินค้าแบบที่ผู้ผลิตต้องการมากที่สุด แต่เป็นไปได้ยากในความเป็นจริงที่จะมีลูกค้าสินค้าตราสินค้าเดียวโดยไม่มีการซื้อสินค้าตราสินค้าอื่น ๆ ด้วย

2. Brand loyalty with an occasional switch AAABAACAAD

ลูกค้าจะเปลี่ยนจากตราสินค้าเดิมที่เคยใช้ไปเป็นตราสินค้าอื่น และไม่กลับมาใช้ตราสินค้าเดิมอีกซึ่งในบางครั้งอาจเป็นผลดีต่อกิจการหากตราสินค้าใหม่ที่ลูกค้าเปลี่ยนไปใช้ก็เป็นสินค้าของกิจการเช่นกัน และเป็นตราสินค้าที่มีราคาแพงกว่าตราสินค้าเดิมจะช่วยให้กิจการได้รับกำไรต่อหน่วยเพิ่มขึ้น

3. Brand loyalty switches AAAABBB

ลูกค้าจะเปลี่ยนจากตราสินค้าเดิมที่เคยใช้และไม่กลับมาใช้ตราสินค้าเดิมอีก ซึ่งบางครั้งอาจเป็นผลดีต่อกิจการ หากตราสินค้าใหม่ที่ลูกค้าเปลี่ยนไปใช้ก็เป็นสินค้าของบริษัทเดิม

4. Divided brand loyalty AABABBABB

พบว่าลูกค้าจะซื้อสินค้าอยู่สอง-สามตราสินค้ากลับไปมา ตัวอย่างเช่น ตลาดแชมพูซึ่งเป็นตลาดที่ลูกค้ามีระดับของความภักดีต่อตราสินค้าต่ำ เพราะในการซื้อเพื่อสมาชิกหลาย ๆ คนในครอบครัว หรือมีวัตถุประสงค์ในการใช้แต่ละช่วงต่างกัน เช่น เมื่อต้องการสระผมบ่อย ๆ จะซื้อ Johnson & Johnson และเมื่อเป็นรังแคจะซื้อตราสินค้า Antidandruff-Head & Shoulders เป็นต้น

5. Brand indifference ABCDEFGHI

พฤติกรรมของลูกค้ากลุ่มนี้จะไม่แสดงให้เห็นถึงการซื้อซ้ำในสินค้าตราสินค้าใดตราสินค้าหนึ่ง

ลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้า (Brand-Loyal Customer)

แอสเซล (Assael. 1995) ศึกษาพบว่านักวิจัยหลายคนได้พยายามให้ความหมายและกำหนดลักษณะของลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้า แต่ผลศึกษาได้แสดงผลว่าไม่มีข้อสรุปโดยทั่วไปเกี่ยวกับลูกค้าที่ภักดีต่อตราสินค้า กล่าวคือลูกค้าที่มีแนวโน้มจะมีความภักดีต่อตราสินค้าไม่สนใจถึงประเภทสินค้า แต่ความภักดีต่อตราสินค้าเป็นการเจาะจงตัวสินค้า ลูกค้าจะภักดีต่อตราสินค้าตราสินค้าใด ๆ ในสินค้าประเภทเดียวกัน และจะมีความภักดีต่อตราสินค้านั้นในสินค้าประเภทอื่นเพียงเล็กน้อย

ดังนั้นพอจะสรุปลักษณะของลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้าได้ดังนี้

1. ลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้า จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจสูงในการเลือกซื้อสินค้า
2. ลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้า ไม่ชอบรับความเสี่ยงสูงในการซื้อสินค้าและการลด

ความเสี่ยงดังกล่าวก็คือการซื้อซ้ำในตราสินค้าเดิม

3. ลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้า มักจะเป็นลูกค้าที่มีความภักดีต่อห้างร้าน
4. ลูกค้าที่เป็นกลุ่มเฉพาะ มักจะมีแนวโน้มเป็นลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้า

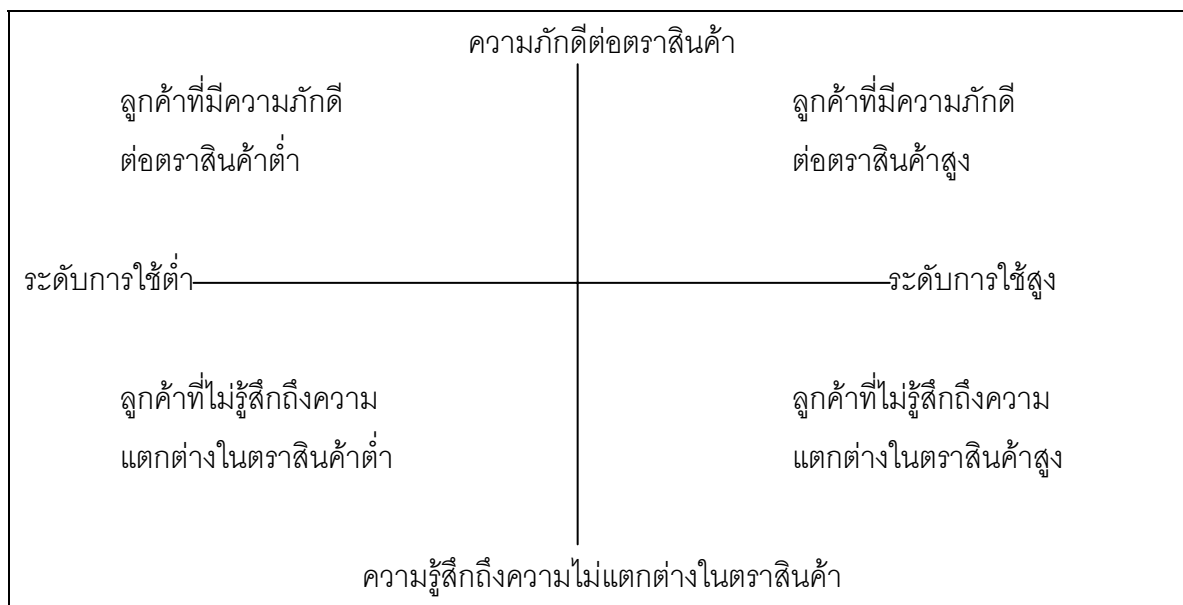
กลยุทธ์ทางการตลาดที่เกี่ยวข้องกับความภักดีในตราสินค้าที่ควรใช้ได้แก่

1. ถ้าเดิมกิจการมีลูกค้าเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้าสูง ให้มุ่งความหมายทางการตลาดไปที่การเปลี่ยนลูกค้ากลุ่มที่ใช้สินค้าจำนวนมาก (Heavy Users) ให้เกิดความภักดีต่อตราสินค้าโดยการใช้โฆษณาในลักษณะการโฆษณาเปรียบเทียบ

2. ถ้าเดิมกิจการมีลูกค้าเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้าต่ำ ให้พยายามเพิ่มอัตราสินค้าการใช้ (Usage Rate) โดยเน้นถึงประโยชน์ใหม่ ๆ ในการใช้สินค้า เช่น เติม Baking Soda ใช้ในการทำขนมปัง บริษัทได้เพิ่มอัตราสินค้าการใช้โดยเสนอผลประโยชน์ในแง่ของการใช้ไส้ตุ๋นเพื่อคุกกี้ในตู้เย็นและใช้ทำความสะอาดพรมได้ด้วย

3. ถ้าเป็นกลุ่มลูกค้าที่ไม่รู้สึกถึงความแตกต่างในตราสินค้าสูง พยายามสร้างชื่อเสียงให้ตราสินค้าของกิจการให้ได้ เช่นการทุ่มโฆษณา

4. ถ้าสร้างตราสินค้าให้เป็นที่รู้จักและเพิ่มอัตราสินค้าการใช้พร้อม ๆ กัน

ภาพประกอบ 9 แสดงความภักดีต่อตราสินค้าและอัตราการใช้สินค้า

7. รูปแบบรายการโทรทัศน์

จากข้อมูลของสำนักการศึกษากรุงเทพ (bmaeducation. Online) ได้แบ่งรูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ ออกเป็น 13 รูปแบบ โดยสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องและผู้รับสาร ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิดสร้างสรรค์ของผู้ผลิตรายการ ได้แก่

1. รายการพูดหรือบรรยายคนเดียว อาจมีภาพอื่นประกอบ ส่วนใหญ่ใช้ภาพใกล้เคียงช่วงศีรษะ เรียกว่า Head talk
2. รายการสนทนา เป็นการสนทนาระหว่างคน 2 คน ขึ้นไปสนทนากัน
3. รายการอภิปราย คล้ายกับสนทนา ผู้ดำเนินรายการอาจตั้งประเด็นปัญหาแล้วให้ผู้ร่วมรายการอภิปราย หรือให้ผู้ชมทางบ้านโทรศัพท์เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้
4. รายการสัมภาษณ์ เป็นการเชิญวิทยากรมาร่วมรายการแล้วซักถามประเด็นที่ต้องการทราบ คล้าย ๆ กับรูปแบบการสนทนา
5. รายการเกมส์หรือการตอบปัญหา เป็นการเล่นเกมและตอบปัญหา
6. รายการสารคดี เป็นรายการที่เสนอเรื่องราวตรงไปตรงมา

7. รายการละคร เป็นรายการแสดงเป็นเรื่องราว มุ่งเน้นความบันเทิง อาจมีสาระหรือไม่ก็ได้
8. รายการสาระละคร (Docudrama) รายการสารคดีแต่เสนอในรูปแบบละคร
9. รายการสาธิต (Demonstration) หรือทดลอง เช่น สาธิตการทำอาหาร การขับรถ ฯลฯ
10. รายการเพลง หรือรายการดนตรี บันเทิง (Musical, Entertainment)
11. รายการนิตยสารทางอากาศ (Magazine) เป็นรายการรวมหลายเรื่อง หลายสในรายการเดียวกัน เช่นเดียวกับนิตยสาร
12. รายการสด หรือรายการถ่ายทอดสด (Live Program) เป็นรายการที่จัดสด ๆ จะเป็นรายการข่าว สาธิต สัมภาษณ์ หรือรายการประเภทใดก็ได้ที่รายงานสด ๆ มายังผู้รับสารทันที
13. รายการประเภทอื่น ๆ ที่ผู้ผลิตคิดขึ้นเองเพื่อความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและผู้รับสาร อาจเป็นรายการผสมผสานระหว่าง 12 รายการนั้นก็ได้

8. แนวคิดเรื่องรายการ News Talk

คือ รายการวิเคราะห์ข่าวแบบคุยข่าว (News+Talk) ซึ่งในสมัยก่อนข่าวโทรทัศน์ในเมืองไทยไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนัก เพราะดูจืดชืด เป็นทางการมากเกินไป ต่อมา ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมลได้นำเอารูปแบบรายการข่าวจากอเมริกาเข้ามาประยุกต์ใช้ในเมืองไทย ปรากฏว่าทำให้รายการข่าวเป็นรายการที่ประชาชนนิยมชมชอบ ส่งผลให้ทุกสถานีปรับปรุงและลงทุนทางด้านรายการข่าวเพิ่ม และที่สำคัญรายการข่าวแบบ News talk เป็นการเล่าข่าวเชิงวไรต์ที่สามารถเจาะตลาดระดับ mass หรือฐานคนระดับชาวบ้านได้แบบเต็มรูปแบบ

ในแง่มุมมองของ อาจารย์สุภาพร โพธิ์แก้ว อาจารย์ประจำภาควิชาสื่อสารมวลชนคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกล่าวว่า News talk หรือรายการเล่าข่าวที่หยิบข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์มาเล่า ไม่ใช่เรื่องใหม่ของสังคมไทย มีมานานแล้วในสื่อวิทยุ แต่เมื่อมีคนนำมาทำในโทรทัศน์แล้วได้เสียงตอบรับดี คนอื่นทำตาม ด้วยปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงนี้ ก็เลยเป็นตัวสะท้อนที่ทำให้รู้สึกเหมือนว่าเป็นรูปแบบใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น (Positioning Magazine : กันยายน 2548)

เหตุผลที่ทำให้รายการเล่าข่าวได้รับความนิยมสูงนั้น อ.สุภาพร มองว่า ปกติแล้วพิธีกรข่าวจะรักษาระยะห่างของตัวเองกับผู้ชม โดยไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าว ไม่วิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลในข่าว มุ่งเสนอข่าวแบบตรงไปตรงมา เพราะให้ความสำคัญกับเรื่องความน่าเชื่อถือ แต่ปัจจุบันนี้ คนอ่านข่าวเน้นความสนุกสนานผ่านการเลือกข่าวเบา ๆ (soft news) และความเป็นกันเองด้วยลีลาการเล่า ทำให้เกิดมิติความใกล้ชิดระหว่างคนนำเสนอข่าวกับคนดู และคนที่ตกอยู่ในข่าว สภาพความเป็นคนนำเสนอข่าว คนเป็นข่าว และคนดูก็ถูกละลาย กลายเป็นเหมือนคนใกล้ชิด ในเชิงจิตวิทยาทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นเรื่องของคนใกล้ตัว นี่เป็นกลวิธีหนึ่งที่ทำให้คนดูข่าว แล้วรู้สึกไม่เครียด คนอ่านข่าว

หรือการใช้ฟรีเซ็นเตอร์รายการที่มีลีลาและมีบุคลิกของความเป็นกันเองสูง ก็จะมี “ความเป็นสตาร์” ซึ่งต่างจากความเป็นสตาร์แบบเดิมที่จะผูกพันอยู่กับสถานี เพราะรายการข่าวแบบเดิมมีภาพความเป็นตัวแทนสถานีมากกว่า ดังนั้นระบบสตาร์ที่เกิดขึ้นใหม่จึงไม่ผูกพันกับสถานี แต่เป็นความผูกพันระหว่างฟรีเซ็นเตอร์กับคนดูแทน จึงเป็นที่มาของการดูฟรีเซ็นเตอร์ข้ามช่องไปมา

สำหรับ “สฤษฎิ์” จุดเด่นที่ส่งให้เขากลายเป็น “เจ้าพ่อนักเล่าข่าว” คือ การเป็นนักอธิบายและทำให้เรื่องเข้าใจยากกลายเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ง่าย และช่วยผูกโยงหรือย้อนไปถึงที่มาของเรื่องได้ เพราะเขาเกาะติดข่าวมาตลอด

การตอบรับของคนดูที่มีต่อรายการข่าว อ.สุภาพร พุดถึงมิติเชิงวัฒนธรรมว่า การบริโภคข่าวสารของคนไทย จะเป็นแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่านการพูดคุยบอกเล่า ซึ่งก็ตอบสนองความต้องการอยากรู้ข่าวสารในเชิงนี้ ในแง่อุปนิสัยพื้นฐานของคนไทย คนไทยไม่ค่อยชอบคุยเรื่องอะไรหนัก ๆ กลวิธีนำเสนอแบบคุยข่าวก็ช่วยลดความจริงจังของเนื้อหาข่าวได้ และสังคมไทยวันนี้ก็ยังไม่ใช้สังคมการอ่าน ฉะนั้นเมื่อมีคนเอาหนังสือพิมพ์มาอ่านให้ฟังก็ดูจะสอดคล้องกับลักษณะอุปนิสัยนี้ นอกจากนี้ รายการคุยข่าวยังช่วยทดแทนวิถีชีวิตดั้งเดิมที่คุ้นเคย อย่าง “วัฒนธรรมสภากาแฟ” ซึ่งหายากมากในสังคมวันนี้ โดยเฉพาะสังคมเมือง จากที่เคยไปร้านกาแฟนั่งอ่านข่าวเองแล้วคุยกัน การเปิดทีวีดูรายการคุยข่าวก็ทำให้ได้ร่วมวิพากษ์วิจารณ์ ยิ่งมีช่องทางแสดงความคิดเห็นได้ก็เกิดปฏิสัมพันธ์ซึ่งรูปแบบคุยข่าวที่ใช้ลีลาอ่านไปวิจารณ์ไป สามารถตอบสนองต่อรสชาติการเสพข้อมูลตามวิถีปฏิบัติและการที่สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทาง SMS ได้ ก็จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงเสมือน

หน้าที่ของรายการคุยข่าว (News Talk) มีดังนี้

1. ช่วยอธิบายข่าว
2. ช่วยตีความ และเลือกมุมที่จะวิเคราะห์ มุมที่จะเพิ่มเติม และข้อสังเกต
3. ช่วยสร้างบรรยากาศแห่งการวิพากษ์วิจารณ์

แต่ปัญหาของรายการรูปแบบนี้ คือ การบริหารเวลาและสัดส่วนของคอนเทนต์ บางรายการอาจวางสัดส่วนคอนเทนต์หรือเวลาของรายการด้วยมิติความบันเทิง แทนวิถีคิดเชิงข่าว ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกและการให้ความสำคัญกับแต่ละข่าวซึ่งจะกระทบต่อการรับรู้ความสำคัญของข่าวเนื่องจากผู้ดำเนินรายการเป็นผู้กำหนดวาระและวิถีคิดของผู้ชมว่าวันนี้เรื่องอะไรสำคัญ ส่วนข่าวส่วนใหญ่ที่ถูกหยิบยกมาเล่าในรายการมักเป็น “ข่าวชาวบ้าน” ซึ่งทำให้ข่าวสำคัญบางชิ้นไม่ถูกโฟกัส และพบว่าหลายรายการมักเลือกข่าวคล้าย ๆ กัน ทำให้ขาดความหลากหลาย

ลักษณะใหม่ที่เกิดจากการเล่าข่าว

1. การเสนอข่าวแบบเย็นชา หรือทางการเมืองมาก ๆ จะลดลง
2. ต้นทุนรายการของรายการแบบนี้จะหนักอยู่ที่ค่าตัวฟรีเซ็นเตอร์หรือผู้ดำเนินรายการ

3. ความเป็นตัวแทนของสถานีในตัวฟรีเซ็นเตอร์จะลดลงหรือหายไป
4. ฟรีเซ็นเตอร์ที่มีความเป็นธรรมชาติ (หรือแสดงได้อย่างแนบเนียน) จะมีความโดดเด่นขึ้นมา
5. คุณสมบัติของฟรีเซ็นเตอร์คนเดียวอาจไม่พอ ต้องอาศัยส่วนผสมทางความรู้และมุมมองแบบเป็นทีม

10 เหตุผลที่ News talk ได้รับความนิยม

1. ต้นทุนการผลิตรายการต่ำ
2. เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดของสื่อทีวี เจาะขยายฐานกลุ่มคนดูได้กว้างขึ้น
3. เอเยนซี และสปอนเซอร์ตอบรับ ยิงนำพิธีกรคนดังมาเป็นผู้ดำเนินรายการ
4. คนไทยไม่ชอบอ่านหนังสือ นิยมดูทีวีมากกว่า
5. กระแสการแข่งขันของสื่อทีวี ช่องไหนมี ช่องเราต้องมีด้วย
6. รายการข่าวมีอายุรายการยืนยาว เมื่อเปรียบเทียบกับละครที่มีตอนจบ
7. ผู้ชมนิยมดู เพราะฟังแล้วไม่เครียด
8. ชื่นชอบตัวพิธีกรข่าว
9. สามารถเลือกเสฟข่าวสารได้สะดวก เพราะรายการข่าวจะคัดเลือกมานำเสนอ
10. การผลิตแบบข้ามสื่อ ด้วยการนำรายการข่าวผลิตโทรทัศน์มาออกอากาศในวิทยุ ทำให้คนฟังกว้างขึ้น

9. ก่อกำเนิดรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

เรื่องเล่าเช้านี้การออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2546 ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. โดยออกอากาศวันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 6.30 – 8.30 น. ปัจจุบันมีผู้ดำเนินรายการ 3 คน คือ คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา คุณอรปรียา หุ่นศาสตร์และคุณเอกราช เก่งทุกทาง จากจุดเริ่มต้น “รายการเรื่องเล่าเช้านี้” มีผู้ดำเนินรายการเพียง 2 คน คือคุณสรยุทธซึ่งเป็นผู้ดำเนินรายการหลักกับคุณอรปรียา หุ่นศาสตร์ มาร่วมเล่าข่าว ต่อมาเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการมาเป็นคุณสุขวัญ วิวรกิจ และ มีสุข แจ่มมีสุข จนในที่สุดก็กลับมาสู่สาวอารมณ์ดีแบบอรปรียาเหมือนเดิมและเพิ่มนักเล่าข่าวกีฬา เอกราช เก่งทุกทาง อีกหนึ่งคน กลายเป็นความลงตัวที่ช่วยผลักดันให้รายการนี้ประสบความสำเร็จ

รูปแบบรายการคือเล่าข่าวแบบสนทนาด้วยภาษาที่เป็นกันเอง โดยการนำข่าวจากประเด็นหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์มานำเสนอ คอนเซ็ปต์ของรายการคือเน้นกลุ่มชาวบ้านซึ่งเป็นฐานใหญ่ของคนดูทีวี ทำให้ผลของกระแสความนิยมค่อย ๆ สูงขึ้น แต่สิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าสิ่งที่กลายเป็นแม่เหล็กดึงดูดผู้ชม คือ ตัวพิธีกร โดยเฉพาะกระแสสรยุทธฟีเวอร์ ค่อยเติบโตขึ้นตามลีล่านักเล่าข่าวของสรยุทธ

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชูศักดิ์ รองสวัสดิ์ (2537) ศึกษา เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเนื้อหารายการมอต่างมุ่กับทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการมอต่างมุ่ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมรายการมอต่างมุ่จะมีพฤติกรรมเจาะจงในการแสวงหาข่าวสาร และการใช้สื่อตามความพอใจและความต้องการ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการในการรับรู้เหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวของข่าวสารต่าง ๆ รวมทั้งต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ในการเสริมความคิด และตัดสินใจในข้อมูลข่าวสารที่สนใจนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพอใจจากการใช้สื่อ (Uses and Gratification) สำหรับทัศนคติต่อรายการมอต่างมุ่พบว่า คุณลักษณะของประชากรกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อรายการมอต่างมุ่ ยกเว้น เพศและอาชีพ ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง และสนใจเข้าร่วมรายการเพราะชอบเนื้อหา ต้องการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และชอบรูปแบบรายการ ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่างข้าราชการมีจำนวนร้อยละ 37 รองลงมามีอาชีพรับจ้างในจำนวน ร้อยละ 60 จะติดตาม และเปิดชมรายการทุกครั้งที่มีโอกาส กลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่งมีทัศนคติความโน้มเอียงทางบวกในแง่ของการเป็นรายการที่ส่งเสริมการยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันรวมทั้งให้ข้อมูลที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์และช่วยเปิดโลกทัศน์ของผู้ชมได้ดี ในด้านความน่าเชื่อถือต่อรายการมอต่างมุ่พบว่า คุณลักษณะด้านประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือที่มีต่อรายการมอต่างมุ่ ส่วนความพึงพอใจในรายการพบว่า ความพึงพอใจในรูปแบบรายการ การนำเสนอ เนื้อหาของรายการ และผู้ดำเนินรายการไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าชมรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจในเนื้อหา และรูปแบบรายการ และเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว ต่อจากนั้นกลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่งใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับรายการ โดยนำไปใช้พัฒนาความคิดในชีวิตประจำวัน นำไปใช้พูดคุยกับเพื่อนที่ทำงาน และใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องที่สนใจ

อิศราวดี ชำนาญกิจ (2542) ศึกษา เรื่อง “ทัศนคติ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานครต่อรายการด้านการเมืองที่เสนอทางสถานีโทรทัศน์” พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน นักศึกษา มีอายุระหว่าง 18-25 ปี เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง พื้นความรู้อยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ในส่วน

การรับชมรายการด้านการเมืองทางโทรทัศน์ ส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์มากกว่า 4 วันต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาที่มีผู้ชมรายการการเมืองค่อนข้างบ่อยแต่ไม่ทุกวัน รายการการเมืองที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเอ่ยเป็นชื่อแรก คือ รายการข่าวช่อง 7 สี ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดและสถานีโทรทัศน์ที่ติดตามชมรายการด้านการเมืองมากที่สุด คือ ช่อง ITV การศึกษาทัศนคติทางการเมืองพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการเมืองในแง่บวก โดยภาพรวมมีความเข้าใจการเมืองค่อนข้างสูง

การศึกษาคความพึงพอใจที่ได้รับจากการเปิดชมรายการด้านการเมืองทางโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ทางการเมืองที่ใหม่ทันสมัย และมีผลกระทบกับวิถีของคนโดยตรง กลุ่มตัวอย่างสามารถทบทวนความรู้ทางการเมืองได้รับประโยชน์จากข้อมูลที่มีความถูกต้อง เชื่อถือได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้เรื่องการเมืองที่เข้าใจง่าย ไม่เครียด ให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ศกุน สายบุญลี (2543) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์รายการสารคดีพัฒนาชุมชน” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุตั้งแต่ 16 ปี จนถึง 71 ปี เกือบครึ่งมีการศึกษาระดับประถมศึกษา สองในสามมีรายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท และมีอาชีพรับจ้าง รองลงมาหนึ่งในสามเป็นเกษตรกร มากกว่าครึ่งไม่มีอาชีพเสริม แต่งงานแล้วและมีสถานภาพทางสังคม ด้านความพึงพอใจต่อการรับชมรายการสารคดีพัฒนาชุมชน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านเทคนิคอยู่ในเกณฑ์พอใจมากเกี่ยวกับการภาพถ่ายคมชัด ภาพสวยงาม การเปิดรายการมีเสียงดนตรีประกอบ และความต่อเนื่องของภาพ มีความพึงพอใจในด้านการดำเนินรายการอยู่ในเกณฑ์สูงมากในสามเรื่อง คือ เรื่องที่นำมาเสนอได้น่าสนใจ การใช้ภาษาในรายการเข้าใจง่ายและผู้ดำเนินรายการพูดจาคล่องแคล่ว

ธีติมา ปิยะศิริศิลป์ (2544) “ศึกษาพฤติกรรม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี” พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการ ในเรื่องข่าวที่เสนออยู่ในความสนใจ ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด โดยมีความพึงพอใจระดับมาก ส่วนความพึงพอใจในด้านการดำเนินรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านผู้ดำเนินรายการใช้คำถ่มตรงประเด็นมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจระดับมาก ส่วนการใช้ประโยชน์จากข่าวสารกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์มากที่สุดด้านการทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในสังคม โดยมีการใช้ประโยชน์ระดับมาก ลักษณะทางประชากรศาสตร์ในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพสมรส ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และไม่มีผลกับความพึงพอใจโดยรวม พฤติกรรมการรับชมที่เกี่ยวกับ เหตุผลที่รับชม ผู้ที่ร่วมชมด้วยสถานที่ที่เปิดรับชม การแสดงปฏิกิริยา และวิธีแสดงปฏิกิริยา ไม่มีผลต่อความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ ในขณะที่พฤติกรรมด้านความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม และพฤติกรรมการชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ

รัชฎา โคลิน คริปส์ (2548) ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ถึงลูกถึงคน” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ชมรายการ “ถึงลูกถึงคน” ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-39 ปี การศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-30,000 บาท สำหรับความพึงพอใจที่มีต่อรายการ “ถึงลูกถึงคน” โดยรวมอยู่ในระดับพอใจมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้ชมมีความพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านวิธีการนำเสนอ ซึ่งมีความพึงพอใจระดับปานกลาง ผู้ชมที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ชมที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการชมรายการแตกต่างกันในทุกด้าน ส่วนผู้ชมที่มีการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจโดยรวมแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้นด้านวิธีการนำเสนอมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

จากแนวคิดและทฤษฎีงานวิจัยทั้งหมดในข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดชื่อเรื่อง กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และนำตัวอย่างแบบสอบถามจากงานวิจัยเหล่านี้มาเป็นแนวทางประกอบการสร้างเครื่องมือแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ ‘เรื่องเล่าเช้านี้’ ในเขตกรุงเทพมหานครทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.” ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า
2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

ข้อมูลทุติยภูมิ

ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับผลการศึกษาในอดีต และกรอบทฤษฎีต่าง ๆ ที่นำมาใช้อ้างอิงในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้จากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ผลงานวิจัย และตำราทางวิชาการเกี่ยวกับการตลาด

ข้อมูลปฐมภูมิ

ได้แก่ ข้อมูลที่รวบรวมจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน

2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่เป็นผู้ที่เคยชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 50 เขต จะแบ่งกลุ่มเขตต่าง ๆ ออกเป็น 6 กลุ่ม ตามการแบ่งกลุ่มของสำนักงานนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์
2. กลุ่มบูรพา
3. กลุ่มเจ้าพระยา
4. กลุ่มศรีนครินทร์
5. กลุ่มธนบุรีใต้
6. กลุ่มธนบุรีเหนือ

การกำหนดขนาดตัวอย่าง

จากจำนวนประชากรทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5,634,132 คน (mahadthai. 2005. Online) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 725) ความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 (ตาราง 1) ซึ่งจากตารางดังกล่าวจะสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง แทนค่าสูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง ดังนี้ (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543 : 79-80, 235)

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนหน่วยประชากรทั้งหมด

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{5,634,132}{1 + 5,634,132 (0.05)^2} \\ &= 400 \text{ ราย} \end{aligned}$$

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างอันเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานคร 400 คน ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกเขตที่จะใช้ 1 เขตจาก 1 กลุ่มการปกครอง ซึ่งมีทั้งหมด 50 เขต จาก 6 กลุ่มการปกครอง ดังตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 รายชื่อเขตและกลุ่มการปกครองของกรุงเทพมหานคร

กลุ่มรัตนโกสินทร์	กลุ่มบูรพา	กลุ่มศรีนครินทร์	กลุ่มเจ้าพระยา	กลุ่มกรุงธนใต้	กลุ่มกรุงธนเหนือ
สำนักงานเขต	สำนักงานเขต	สำนักงานเขต	สำนักงานเขต	สำนักงานเขต	สำนักงานเขต
บางซื่อ	ดอนเมือง	สะพานสูง	ดินแดง	บางขุนเทียน	บางพลัด
ดุสิต	หลักสี่	มีนบุรี	ห้วยขวาง	บางบอน	ตลิ่งชัน
พญาไท	สายไหม	คลองสามวา	วัฒนา	จอมทอง	บางกอกน้อย
ราชเทวี	บางเขน	หนองจอก	คลองเตย	ราษฎร์บูรณะ	บางกอกใหญ่
ปทุมวัน	จตุจักร	ลาดกระบัง	บางนา	ทุ่งครุ	ภาษีเจริญ
พระนคร	ลาดพร้าว	ประเวศ	พระโขนง	ธนบุรี	หนองแขม
ป้อมปราบศัตรูพ่าย	บึงกุ่ม	สวนหลวง	สาทร	คลองสาน	ทวีวัฒนา
สัมพันธวงศ์	บางกะปิ	คันนายาว	บางคอแหลม	บางแค	
บางรัก	วังทองหลาง		ยานนาวา		

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละเขตที่สุ่มจับฉลากได้

กลุ่มการปกครอง	เขตตัวแทนที่จับฉลากได้	จำนวนประชากร ในแต่ละเขต	จำนวนตัวอย่างที่เก็บ ในแต่ละเขต
กลุ่มรัตนโกสินทร์	ปทุมวัน	64,168	33
กลุ่มบูรพา	ดอนเมือง	157,989	81
กลุ่มศรีนครินทร์	ประเวศ	139,009	72
กลุ่มเจ้าพระยา	คลองเตย	125,254	64
กลุ่มกรุงธนใต้	บางแค	186,744	96
กลุ่มกรุงธนเหนือ	ตลิ่งชัน	104,680	54
รวม		777,844	400

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างแต่ละเขตตามสัดส่วนของประชากร ดังตารางที่ 2 โดยใช้สัดส่วนระหว่างจำนวนประชากรในแต่ละเขตกับจำนวนประชากรรวมทั้ง 6 เขต ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละเขต} = \frac{\text{ประชากรในแต่ละเขต} \times 400}{\text{ประชากรรวมทั้ง 6 เขต}}$$

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 211) เพื่อความสะดวกรวดเร็วของผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้สำหรับการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.จนครบจำนวนที่ต้องการคือ 400 คน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นจากการรวบรวมแนวคิดทางทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกันคือ

ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ปลายปิด (Closed-ended Question) จำนวน 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่เพศชายและเพศหญิง โดยระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยกำหนดช่วงอายุแต่ละช่วงห่างกัน 10 ปี ดังนี้

1. 15 – 24 ปี
2. 25 – 34 ปี
3. 35 – 44 ปี
4. 45 ปีขึ้นไป

ทั้งนี้ยึดตามมาตรฐานการจัดกลุ่มอายุของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการดำเนินการจัดทำมาตรฐานการจัดกลุ่มอายุ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ใช้ Standard International Age Classification ขององค์การสหประชาชาติเป็นหลักในการพิจารณา เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากลดังนี้

ตาราง 3 มาตรฐานองค์การสหประชาชาติในการจัดกลุ่มอายุ

กลุ่ม 10 ปี
กลุ่มนี้จะเริ่มต้นด้วยอายุที่ลงท้ายด้วยตัวเลข 5 เสมอ เช่น
5-14
15-24
:
:
55-64
65-74
75+

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
3. ปริญญาโทหรือสูงกว่า

ข้อที่ 4 อาชีพ ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. นักเรียน / นักศึกษา
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
3. พนักงานบริษัทเอกชน
4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อที่ 5 รายได้ต่อเดือน ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยในงานวิจัยครั้งนี้จะปรับให้รายได้มีช่วงห่างกันในแต่ละอันดับอยู่ช่วงละ 10,000 บาท ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดช่วงรายได้แบ่งเป็น 4 ช่วง ดังนี้

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
2. 10,001 – 20,000 บาท
3. 20,001 – 30,000 บาท
4. มากกว่า 30,000 บาท

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยแบบสอบถามเป็นในรูปมาตราลิเคิร์ต (Likert Scale) จัดเป็นการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval Scale) จำนวน 23 ข้อ ดังนี้

1. ด้านผู้ดำเนินรายการ	จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านวิธีการนำเสนอ	จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านรูปแบบเนื้อหา	จำนวน 4 ข้อ
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	จำนวน 4 ข้อ

โดยแบ่งระดับความพึงพอใจของผู้ชมเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

พอใจอย่างมาก	เกณฑ์การให้คะแนน	5	คะแนน
พอใจ	เกณฑ์การให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	เกณฑ์การให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่พอใจ	เกณฑ์การให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่พอใจอย่างมาก	เกณฑ์การให้คะแนน	1	คะแนน

ผู้วิจัยใช้วิธีการแสดงของระดับคะแนนเฉลี่ย (Mean) พิจารณาจากคะแนนของคำตอบแล้วนำมาแบ่งเป็นอัตราภาคชั้นของคะแนน กำหนดเป็น 5 อันดับภาคชั้น ใช้เกณฑ์การคำนวณดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2445 : 27)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันดับภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้นเกณฑ์เฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สามารถกำหนดได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.21 – 5.00	ผู้ชมรายการมีความพึงพอใจอย่างมาก
3.41 – 4.20	ผู้ชมรายการมีความพึงพอใจ
2.61 – 3.40	ผู้ชมรายการมีความพึงพอใจปานกลาง
1.81 – 2.60	ผู้ชมรายการไม่มีความพึงพอใจ
1.00 – 1.80	ผู้ชมรายการไม่พอใจอย่างมาก

ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำนวน 3 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามเป็นลักษณะ Likert Scale ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นของผู้ชมออกเป็น 5 ระดับ จัดเป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เกณฑ์การให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	เกณฑ์การให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	เกณฑ์การให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	เกณฑ์การให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนน	1	คะแนน

ผู้วิจัยใช้วิธีการแสดงของระดับคะแนนเฉลี่ย (Mean) พิจารณาจากคะแนนของคำตอบแล้วนำมาแบ่งเป็นอันตรภาคชั้นของคะแนน กำหนดเป็น 5 อันตรภาคชั้น ใช้เกณฑ์การคำนวณดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2445 : 27)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้นเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ระดับความจงรักภักดี	ความหมาย
4.21 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	ผู้ชมรายการมีความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วย	มาก	ผู้ชมรายการมีความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มาก
2.61 – 3.40	ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	ผู้ชมรายการมีความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ปานกลาง
3.41 – 4.20	ไม่เห็นด้วย	น้อย	ผู้ชมรายการมีความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” น้อย
1.00 – 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ผู้ชมรายการมีความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ซึ่งมีคำถามเป็นลักษณะปลายเปิด (Open-ended Questions) จำนวน 2 ข้อ และคำถามเป็นลักษณะปลายปิดชนิดมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 3 ข้อ รวม 5 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทางทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทางทฤษฎีเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เหล่านั้น มาสร้างแบบสอบถามตามความมุ่งหมายของการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน
3. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ ไปขอคำปรึกษาจากประธานและกรรมการควบคุมสารนิพนธ์พิจารณา ตรวจสอบ และขอคำแนะนำ เพื่อให้อ่านแล้วมีความเข้าใจง่ายและชัดเจนตามความมุ่งหมายของงานวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Content Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มผู้เคยชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ชุด

การทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2534) ซึ่งคำนวณโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ของแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ .8165 โดยแยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

- (1) ด้านผู้ดำเนินรายการ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) เท่ากับ 0.5371
- (2) ด้านวิธีการนำเสนอ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) เท่ากับ 0.7401
- (3) ด้านรูปแบบเนื้อหา ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) เท่ากับ 0.7845
- (4) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) เท่ากับ 0.6835
- (5) ด้านความจรรู้รักภักดี ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) เท่ากับ 0.6780

1. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมเพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือวัดที่มีประสิทธิภาพ

2. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลจากเอกสาร ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง

3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์แบบของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าสำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended) ส่วนแบบสอบถามที่เป็นปลายเปิด (Open-ended) ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงนับคะแนนใส่รหัส

3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกเข้า file โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อทำการประเมินผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS ในการคำนวณหาค่าสถิติ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การวิเคราะห์ข้อมูลมีวิธีการดังนี้ การวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ใช้สถิติคือค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) การทดสอบความแตกต่างของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติทดสอบ t-test และกรณีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ สมมติฐานข้อที่ 2

5. นำค่าสถิติ Correlation หาค่าความสัมพันธ์ตัวแปรของความจงรักภักดี ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 และ 4

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) สำหรับการนำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ความจงรักภักดี ความพึงพอใจและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกตอบตัวเลือกนั้น} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}}$$

หรือ

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด หรือจำนวนประชากร

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541: 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541: 40)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	$n-1$	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Reliability of The Test) ซึ่งเป็นการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α =Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546) ดังสูตร

$$\alpha = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k - 1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนคำถาม
	$\overline{\text{covariance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ
	$\overline{\text{Variance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

3. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย โดยใช้สถิติดังนี้

3.1 ค่า t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม กรณีทราบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แบบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.5 (กัลยา วานิชย์บัญชา.2545 : 135)

กรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน ($s_1 \neq s_2$)

$$t = \frac{\overline{x}_1 - \overline{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\overline{x}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1
	$\overline{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	สมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	สมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

3.2 ค่า F – test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) เพื่อในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 (ยกเว้นเพศ) โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 135)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงที่ใช้ในการพิจารณาใน F-Distribution
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Group)
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Group)
	MS_b	=	$SS_b / (k - 1)$
	MS_w	=	$SS_w / (n - k)$
เมื่อ	SS_b	แทน	ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทน	ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อคำนวณค่าต่าง ๆ แล้ว นำค่าที่คำนวณได้นี้บรรจุลงในตารางสรุป เพื่อรายงานผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ตามรูปแบบดังนี้

ตาราง 4 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE-WAY ANOVA)

แหล่งของการแปรผัน	ผลรวมกำลังสอง SS	df	ค่าประมาณของ ความแปรปรวน MS	F
ระหว่างกลุ่ม	SS_b	$k - 1$	MS_b	MS_b
ภายในกลุ่ม	SS_w	$N - k$	MS_w	MS_w
ทั้งหมด	SS_T	$n - 1$		

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 333)

$$LSD = t_{\alpha/2; n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$$

$$\text{โดยที่ } n_i \neq n_j \\ R = n - k$$

เมื่อ	LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากร กลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทน	ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น

3.3 ค่า Correlation เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด โดยข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ มีระดับการวัดของข้อมูลในมาตรา Interval Scale และ Ratio Scale ขึ้นไป โดยข้อมูลทั้งสองต้องเป็นอิสระต่อกัน (Independent sample) (ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ์.2543 : 161) โดยใช้สถิติทดสอบค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 3 และ ข้อ 4

$$r = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรายชื่อ (item) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรายชื่อ (item) ของทั้งกลุ่ม
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ คือ

ค่า r	ค่าสัมประสิทธิ์	คำอธิบาย
ค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง	-1 ถึง 0	แสดงว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม
ค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง	0 ถึง 1	แสดงว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางในทางเดียวกัน
ค่า r มีค่าเข้าใกล้	1	แสดงว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางในทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก
ค่า r มีค่าเข้าใกล้	-1	แสดงว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางในตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก
ค่า r เท่ากับ	0	แสดงว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

ที่มา: ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). 316

สำหรับการแปลความหมายระดับความสัมพันธ์กำหนดดังนี้

ถ้า r มีค่าระหว่าง	0.71 – 1.00	แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ถ้า r มีค่าระหว่าง	0.31 – 0.70	แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ถ้า r มีค่าระหว่าง	0.01 – 0.30	แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ถ้า r มีค่าระหว่าง	0	แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ งานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ในการวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
Sig.	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ใน 4 ด้านได้แก่ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความจงรักภักดีที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานจำนวน 4 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

สมมติฐานที่ 4 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยแสดงผลจากการวิเคราะห์การแจกแจงเป็นจำนวน และค่าร้อยละดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	143	35.8
หญิง	257	64.2
รวม	400	100.0
2. อายุ		
15 ปี – 24 ปี	63	15.8
25 ปี – 34 ปี	228	57.0
35 ปี – 44 ปี	62	15.5
45 ปีขึ้นไป	47	11.7
รวม	400	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	110	27.5
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	223	55.8
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	67	16.7
รวม	400	100.0
4. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	34	8.5
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	39	9.8
พนักงานบริษัทเอกชน	264	66.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	63	15.7
รวม	400	100.0
5. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	80	20.0
10,001 – 20,000 บาท	108	27.0
20,001 – 30,000 บาท	99	24.8
มากกว่า 30,000 บาท	113	28.2
รวม	400	100.0

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1. เพศ พบว่าผู้บริโภครายที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือเพศหญิง จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 และเพศชาย จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8

2. อายุ พบว่าผู้บริโภครายที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 25 – 34 ปี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 และรองลงมาคือผู้บริโภครายที่มีอายุ 15 – 24 ปี ผู้บริโภครายที่มีอายุ 35 – 44 ปี และผู้บริโภครายที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ตามลำดับ โดยมีจำนวน 63 คน 62 คน และ 47 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.8 ร้อยละ 15.5 และ ร้อยละ 11.7

3. ระดับการศึกษา พบว่าผู้บริโภครายที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และมีการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

4. อาชีพ พบว่า ผู้บริโภครายที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และเป็นนักเรียน/นักศึกษาตามลำดับ โดยมีจำนวน 63 คน 39 คน และ 34 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.7 ร้อยละ 9.8 และ ร้อยละ 8.5

5. รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้บริโภครายที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทตามลำดับ โดยมีจำนวน 99 คน และ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ ร้อยละ 20.0

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยแสดงผลเป็น ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ
“เรื่องเล่าเช้านี้”

ความพึงพอใจต่อรายการ“เรื่องเล่าเช้านี้”	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านผู้ดำเนินรายการ			
1. บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร	3.93	.534	พึงพอใจ
2. การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย	3.75	.589	พึงพอใจ
3. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	4.16	.619	พึงพอใจ
4. การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น	4.16	.709	พึงพอใจ
5. การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ	4.12	.664	พึงพอใจ
6. การแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว	3.87	.703	พึงพอใจ
รวมด้านผู้ดำเนินรายการ	4.00	.408	พึงพอใจ
ด้านวิธีการนำเสนอ			
1. ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม เช่น ทางโทรทัศน์, ทางวิทยุ	3.95	.686	พึงพอใจ
2. ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ	4.03	.602	พึงพอใจ
3. ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ	3.92	.692	พึงพอใจ
4. ระยะเวลาในการออกอากาศ	3.90	.669	พึงพอใจ
5. ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ	3.47	.690	พึงพอใจ
6. ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด	3.87	.705	พึงพอใจ
รวมด้านวิธีการนำเสนอ	3.86	.466	พึงพอใจ

ตาราง 7 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อรายการ“เรื่องเล่าเช้านี้”	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านรูปแบบเนื้อหา			
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ	4.11	.613	พึงพอใจ
2. ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ	4.29	.652	พึงพอใจอย่างมาก
3. การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ	4.12	.706	พึงพอใจ
4. การให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน	3.91	.749	พึงพอใจ
รวมด้านรูปแบบเนื้อหา	4.10	.533	พึงพอใจ
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม			
1. ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.84	.657	พึงพอใจ
2. จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม	3.41	.767	พึงพอใจ
3. ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ	3.69	.793	พึงพอใจ
4. ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ	3.88	.660	พึงพอใจ
รวมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	3.71	.538	พึงพอใจ
ความพึงพอใจต่อรายการ“เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม	3.92	.368	พึงพอใจ

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.92 ซึ่งสามารถจำแนกรายด้าน และรายชื่อ ได้ดังนี้

ด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านผู้ดำเนินรายการ โดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ และการแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของ

ผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93, 3.75, 4.16, 4.16, 4.12 และ 3.87

ด้านวิธีการนำเสนอ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์นี้ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95, 4.03, 3.92, 3.90, 3.47 และ 3.87

ด้านรูปแบบเนื้อหา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ อยู่ในระดับพึงพอใจอย่างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และมีความพึงพอใจต่อความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ และการให้ประโยชน์ด้านการนำเสนอเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการทำชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11, 4.12 และ 3.91

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ และ ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84, 3.41, 3.69 และ 3.88

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความจงรักภักดีที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. โดยแสดงผลเป็น ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความจงรักภักดี ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความจงรักภักดีของผู้ชมที่มีต่อรายการ
“เรื่องเล่าเช้านี้”

ความจงรักภักดีต่อรายการ“เรื่องเล่าเช้านี้”	ระดับความจงรักภักดี		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว	3.45	1.046	มาก
2. ท่านจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ	3.25	.652	ปานกลาง
3. ท่านมีการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	3.58	.703	มาก
รวมระดับความจงรักภักดี	3.43	.577	มาก

จากตาราง 8 ระดับความจงรักภักดีของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความจงรักภักดีโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และ 3.58 และมีความคิดเห็นต่อการจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยแสดงผลการวิเคราะห์ เป็น ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

พฤติกรรมของการชมรายการ“เรื่องเล่าเช้านี้”	Min	Max	$\bar{X}$	S.D.
จำนวนวันในการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ต่อสัปดาห์	1	5	3.71	1.287
ระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน(นาที)	10	120	37.65	23.857

จากตาราง 9 พฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยเฉลี่ย 3.71 วันต่อสัปดาห์ และใช้ระยะเวลาในการชมรายการโดยเฉลี่ยเท่ากับ 37.65 นาทีต่อวัน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยแสดงผลการวิเคราะห์แจกแจง เป็นจำนวน และค่าร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 จำนวน และร้อยละ ของพฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

พฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	จำนวน	ร้อยละ
1. เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”		
เคย	72	18.0
ไม่เคย	328	82.0
รวม	400	100.0
2. ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”		
ตัวท่านเอง	292	73.0
บุคคลในครอบครัว	88	22.0
เพื่อน	20	5.0
รวม	400	100.0
3. สาเหตุที่เลือกชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”		
ชอบผู้ดำเนินรายการ	103	25.8
ต้องการทราบข่าวสาร	187	46.7
ไม่มีรายการอื่นที่น่าสนใจกว่า	43	10.8
ชอบรูปแบบรายการ	67	16.7
รวม	400	100.0

จากตาราง 10 การวิเคราะห์พฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สามารถจำแนกตามพฤติกรรมได้ดังนี้

พฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีจำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 และเคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

ผู้มีอิทธิพลในการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตัวผู้ชมเองมีอิทธิพลต่อการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มากที่สุด จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา เป็นบุคคลในครอบครัว จำนวน 88 คนคิดเป็นร้อยละ 22.0 และเพื่อน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

สาเหตุที่ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพราะต้องการทราบข่าวสาร มีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาเพราะชอบผู้ดำเนินรายการ เพราะชอบรูปแบบรายการ และเพราะไม่มีรายการอื่นที่น่าสนใจกว่า ตามลำดับ โดยมีจำนวน 103 คน 67 คน และ 43 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.8, 16.7 และ 10.8

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานจำนวน 4 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชม ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า Independent samples t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0)และยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า .05 โดยใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว(One way analysis of variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยดูค่าสถิติวิเคราะห์จากสถิติ ANOVA ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0)และยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า .05 จากนั้นถ้ายอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายความว่ามีความแตกต่างอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

โดยสามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยโดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ได้ดังนี้

สมมติฐานย่อย 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 11 พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามเพศโดยใช้สถิติ Independent samples t-test

พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	t-test for Equality of Means						
	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์	ชาย	143	3.69	1.207	-.257	398	.797
	หญิง	257	3.72	1.331			
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	ชาย	143	37.62	25.466	-.017	398	.986
	หญิง	257	37.67	22.964			

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent samples t-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .797 และ .986 ซึ่งมีความมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) หมายความว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 12 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามอายุโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านจำนวนวันในการชม รายการต่อสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	3	42.806	14.269	9.143*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	617.972	1.561		
	รวม	399	660.777			
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการ ชมรายการต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	3	10015.56	3338.52	6.090*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	217075.44	548.170		
	รวม	399	227091.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามอายุโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางดังนี้

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธี ทดสอบแบบ LSD

อายุ		15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.38	3.86	3.13	4.17
15-24 ปี	3.38	-	-.48*	.25	-.79*
			(.007)	(.260)	(.001)
25-34 ปี	3.86		-	.73*	-.31
				(.000)	(.121)
35-44 ปี	3.13			-	-1.04*
					(.000)
45 ปีขึ้นไป	4.17				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.79 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.04 วัน

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกัน กับ

พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธี

ทดสอบแบบ LSD

อายุ		15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	43.97	34.23	36.21	47.66
15-24 ปี	43.97	-	9.74*	7.76	-3.69
			(.004)	(.065)	(.414)
25-34 ปี	34.23		-	-1.98	-13.43*
				(.556)	(.000)
35-44 ปี	36.21			-	-11.45*
					(.012)
45 ปีขึ้นไป	47.66				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.74 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.43 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 นาที

สมมติฐานย่อย 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 15 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามระดับการศึกษาโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	2	5.080	2.540	1.538	.216
	ภายในกลุ่ม	397	655.698	1.652		
	รวม	399	660.777			
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	13943.29	6971.643	12.985*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	213147.71	536.896		
	รวม	399	227091.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ จำแนกตามระดับการศึกษาโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .216 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามระดับการศึกษาโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางดังนี้

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ระดับ		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ปริญญาโทหรือสูงกว่า
การศึกษา	$\bar{X}$	47.18	34.44	32.69
ต่ำกว่า	47.18	-	12.74*	14.50*
ปริญญาตรี			(.000)	(.000)
ปริญญาตรีหรือ	34.44		-	1.75
เทียบเท่า				(.587)
ปริญญาโทหรือ	32.69			-
สูงกว่า				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.74 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบ

แบบสอบถามที่มีการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.50 นาที

สมมติฐานย่อย 1.4 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 17 พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามอาชีพโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	3	7.489	2.496	1.513	.211
	ภายในกลุ่ม	396	653.289	1.650		
	รวม	399	660.777			
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	3	65721.507	21907.169	53.760*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	161369.493	407.499		
	รวม	399	227091.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ จำแนกตามอาชีพโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .211 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามอาชีพโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า

ว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางดังนี้

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

อาชีพ		นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว
	$\bar{X}$	57.94	36.92	29.56	61.03
นักเรียน/ นักศึกษา	57.94	-	21.02* (.000)	28.38* (.000)	-3.09 (.472)
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	36.92		-	7.36* (.034)	-24.11* (.000)
พนักงาน บริษัทเอกชน	29.56			-	-31.47* (.000)
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	61.03				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น

สมมติฐานย่อย 1.5 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 19 พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	3	15.486	5.162	3.168*	.024
	ภายในกลุ่ม	396	645.291	1.630		
	รวม	399	660.778			
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	3	5184.973	1728.324	3.084*	.027
	ภายในกลุ่ม	396	221906.03	560.369		
	รวม	399	227091.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .024 และ .027 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางดังนี้

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	10,001-	20,001-	มากกว่า
		10,000 บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	30,000 บาท
		3.95	3.81	3.39	3.72
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	3.95	-	.14	.56*	.23
10,000 บาท			(.443)	(.004)	(.212)
10,001- 20,000	3.81		-	.41*	.09
บาท				(.021)	(.606)
20,001-30,000	3.39			-	-.32
บาท					(.067)
มากกว่า 30,000	3.72				-
บาท					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ชมรายการต่อสัปดาห์ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.56 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .021

ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ชมรายการต่อสัปดาห์มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 วัน

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท
รายได้ต่อเดือน		10,000 บาท	20,000 บาท	30,000 บาท	30,000 บาท
$\bar{X}$		44.06	35.05	34.34	38.50
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	44.06	-	9.02*	9.72*	5.57
			(.010)	(.007)	(.108)
10,001- 20,000 บาท	35.05		-	.70	-3.45
				(.831)	(.280)
20,001-30,000 บาท	34.34			-	-4.15
					(.203)
มากกว่า 30,000 บาท	38.50				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า

หรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.02 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ในพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.72 นาที

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า Independent samples t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า .05 โดยใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยดูค่าสถิติวิเคราะห์จากสถิติ ANOVA ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า .05 จากนั้นถ้ายอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายความว่ามีความแตกต่างอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

โดยสามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยโดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ได้ดังนี้

สมมติฐานย่อย 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 22 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามเพศโดยใช้สถิติ Independent samples t-test

ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	t-test for Equality of Means						
	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ชาย	143	4.114	.424	4.151*	269.9	.000
	หญิง	257	3.936	.384			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ชาย	143	3.955	.452	3.211*	398	.001
	หญิง	257	3.800	.465			
ด้านรูปแบบเนื้อหา	ชาย	143	4.065	.514	-1.182	398	.238
	หญิง	257	4.130	.543			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ชาย	143	3.654	.544	-1.438	398	.151
	หญิง	257	3.734	.533			

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent samples t-test พบว่า

ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านวิธีการนำเสนอ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Sig. เท่ากับ .238 และ .151 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย 2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 23 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามอายุโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.013	1.338	8.508*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	62.264	.157		
	รวม	399	66.278			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.997	2.666	13.428*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	78.613	.199		
	รวม	399	86.610			
ด้านรูปแบบเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	3	6.260	2.087	7.724*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	106.984	.270		
	รวม	399	113.244			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.441	1.147	4.057*	.007
	ภายในกลุ่ม	396	111.959	.283		
	รวม	399	115.400			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตามอายุโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง(H_1) หมายความว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วม

ของผู้ชมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางดังนี้

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

อายุ		15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.886	4.026	3.866	4.202
15-24 ปี	3.886	-	-.140*	.021	-.316*
			(.013)	(.771)	(.000)
25-34 ปี	4.026		-	.161*	-.176*
				(.005)	(.006)
35-44 ปี	3.866			-	-.337*
					(.000)
45 ปีขึ้นไป	4.202				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.140

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

อายุ		15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.759	3.923	3.573	4.028
15-24 ปี	3.759	-	-.164*	.187*	-.269*
			(.010)	(.020)	(.002)
25-34 ปี	3.923		-	.351*	-.105
				(.000)	(.142)
35-44 ปี	3.573			-	-.456*
					(.000)
45 ปีขึ้นไป	4.028				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.164

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.187

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเข้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเข้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.269

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเข้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเข้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.351

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเข้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเข้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.456

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

อายุ		15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.012	4.197	3.859	4.122
15-24 ปี	4.0120	-	-0.186*	.153	-.110*
			(.013)	(.101)	(.271)
25-34 ปี	4.197		-	.339*	-.075
				(.000)	(.368)
35-44 ปี	3.859			-	-.264*
					(.009)
45 ปีขึ้นไป	4.122				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.186

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.339

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.264

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

อายุ		15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
$\bar{X}$		3.500	3.761	3.686	3.739
15-24 ปี	3.500	-	-.261*	.186	-.239*
			(.001)	(.052)	(.020)
25-34 ปี	3.761		-	.076	.022
				(.322)	(.800)
35-44 ปี	3.686			-	-.054
					(.601)
45 ปีขึ้นไป	3.739				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.261

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.239

สมมติฐานย่อย 2.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 28 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามระดับการศึกษาโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.651	.326	1.969	.141
	ภายในกลุ่ม	397	65.627	.165		
	รวม	399	66.278			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.233	.616	2.866	.058
	ภายในกลุ่ม	397	85.378	.215		
	รวม	399	86.610			
ด้านรูปแบบเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	2	.152	.076	.267	.766
	ภายในกลุ่ม	397	113.092	.285		
	รวม	399	113.244			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.235	.618	2.147	.118
	ภายในกลุ่ม	397	114.165	.288		
	รวม	399	115.400			

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .141, .058, .766 และ .118 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย 2.4 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 29 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามอาชีพโดยการทดสอบค่า

ความแปรปรวนทางเดียว

ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.135	.378	2.299	.077
	ภายในกลุ่ม	396	65.143	.165		
	รวม	399	66.278			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	3	.704	.235	1.082	.357
	ภายในกลุ่ม	396	85.906	.217		
	รวม	399	86.610			
ด้านรูปแบบเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	3	.354	.118	.414	.743
	ภายในกลุ่ม	396	112.890	.285		
	รวม	399	113.244			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	3	.335	.112	.384	.764
	ภายในกลุ่ม	396	115.065	.291		
	รวม	399	115.400			

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตามอาชีพโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .077, .357, .743 และ .764 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย 2.5 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ตาราง 30 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว

ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	Sig.
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.018	.339	2.059	.105
	ภายในกลุ่ม	396	65.260	.165		
	รวม	399	66.278			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.008	1.003	4.749*	.003
	ภายในกลุ่ม	396	83.603	.211		
	รวม	399	86.610			
ด้านรูปแบบเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	3	1.203	.401	1.417	.237
	ภายในกลุ่ม	396	112.041	.283		
	รวม	399	113.244			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.513	1.504	5.372*	.001
	ภายในกลุ่ม	396	110.887	.280		
	รวม	399	115.400			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านรูปแบบเนื้อหา จำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .105 และ .237 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านรูปแบบเนื้อหา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .003 และ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางดังนี้

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน กับความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001- 20,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท
	$\bar{X}$	3.998	3.782	3.902	3.783
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.998	-	.216* (.002)	.096 (.167)	-.215* (.001)
10,001- 20,000 บาท	3.782		-	-.120 (.061)	-.001 (.990)
20,001-30,000 บาท	3.902			-	.119 (.060)
มากกว่า 30,000 บาท	3.783				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า

หรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.216

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาท
	$\bar{X}$	3.703	3.595	3.879	3.662
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.703	-	.216* (.002)	.096 (.167)	-.215* (.001)
10,001- 20,000 บาท	3.595		-	-.120 (.061)	-.001 (.990)
20,001-30,000 บาท	3.879			-	.119 (.060)
มากกว่า 30,000 บาท	3.662				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน กับ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.176

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.284

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ในความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.217

สมมติฐานที่ 3 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยโดยจำแนกตาม พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ซึ่งประกอบด้วย ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ได้ดังนี้คือ

สมมติฐานที่ 3.1 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

H_1 : ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

ตาราง 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรม
การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับ/ทิศทาง ความสัมพันธ์
ด้านผู้ดำเนินรายการ			
1. บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร	.114*	.023	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
2. การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย	.003	.945	ไม่สัมพันธ์
3. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	.337*	.000	ระดับปานกลาง ทิศทางเดียวกัน
4. การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น	.088	.079	ไม่สัมพันธ์
5. การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ	.069	.166	ไม่สัมพันธ์
6. การแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มี ต่อข่าว	.121*	.015	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
รวมด้านผู้ดำเนินรายการ	.190*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
ด้านวิธีการนำเสนอ			
1. ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม เช่น ทาง โทรทัศน์, ทางวิทยุ	.048	.340	ไม่สัมพันธ์
2. ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ	.269*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
3. ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ	.332*	.000	ระดับปานกลาง ทิศทางเดียวกัน
4. ระยะเวลาในการออกอากาศ	.209*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
5. ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความ คิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ	.026	.601	ไม่สัมพันธ์
6. ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด	.089	.077	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านวิธีการนำเสนอ	.231*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 33 (ต่อ)

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับ/ทิศทาง ความสัมพันธ์
ด้านรูปแบบเนื้อหา			
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ	.118*	.018	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
2. ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ	-.023	.648	ไม่สัมพันธ์
3. การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหา รายการ	.150*	.003	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
4. การให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็น ข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน	.024	.634	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านรูปแบบเนื้อหา	.085	.090	ไม่สัมพันธ์
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม			
1. ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม	-.015	.762	ไม่สัมพันธ์
2. จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความ ความคิดเห็นหรือตอบคำถาม	-.226*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางตรงข้าม
3. ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ	-.047	.353	ไม่สัมพันธ์
4. ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วม แสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ	-.002	.971	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	-.103*	.039	ระดับต่ำ ทิศทางตรงข้าม

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สามารถจำแนกโดยความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ได้ดังนี้

ด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่า ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .190 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .337 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร และ การแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .023 และ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร และการแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .114 และ .121 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อบุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร และ การแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าวมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น และ การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .945, .079 และ .166 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น และ การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านวิธีการนำเสนอ พบว่า **ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม** กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .231 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .332 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ และ ระยะเวลาในการออกอากาศ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ และ ระยะเวลาในการออกอากาศ มี

ความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .269 และ .209 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ และ ระยะเวลาในการออกอากาศมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .340, .601 และ .077 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านรูปแบบเนื้อหา พบว่า ด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .090 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ และ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .018 และ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ และ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .118 และ .150 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ และ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ และการให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .648 และ .634 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ และการให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -.103 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ลดลงในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -.226 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ เมื่อจำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ลดลงในระดับต่ำ

ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ และความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชม

ร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .762, .353 และ .971 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ และความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 3.2 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

H_1 : ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

ตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรม
การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับ/ทิศทาง ความสัมพันธ์
ด้านผู้ดำเนินรายการ			
1. บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร	.010	.846	ไม่สัมพันธ์
2. การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย	-.084	.092	ไม่สัมพันธ์
3. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	.031	.542	ไม่สัมพันธ์
4. การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น	.016	.750	ไม่สัมพันธ์
5. การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ	.027	.597	ไม่สัมพันธ์
6. การแสดงความคิดเห็นหรือทворสนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว	.014	.782	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านผู้ดำเนินรายการ	.005	.915	ไม่สัมพันธ์
ด้านวิธีการนำเสนอ			
1. ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม เช่น ทางโทรทัศน์, ทางวิทยุ	.003	.950	ไม่สัมพันธ์
2. ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ	-.019	.704	ไม่สัมพันธ์
3. ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ	.088	.079	ไม่สัมพันธ์
4. ระยะเวลาในการออกอากาศ	.178*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
5. ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความ ความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ	.082	.101	ไม่สัมพันธ์
6. ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด	.083	.099	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านวิธีการนำเสนอ	.102*	.041	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 34 (ต่อ)

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับ/ทิศทาง ความสัมพันธ์
ด้านรูปแบบเนื้อหา			
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ	.022	.667	ไม่สัมพันธ์
2. ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ	-.059	.238	ไม่สัมพันธ์
3. การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหา รายการ	.005	.917	ไม่สัมพันธ์
4. การให้ประโยชน์ด้านการนำเสนอเนื้อหาของรายการไปเป็น ข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน	-.003	.951	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านรูปแบบเนื้อหา	-.011	.823	ไม่สัมพันธ์
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม			
1. ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม	-.016	.748	ไม่สัมพันธ์
2. จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความ คิดเห็นหรือตอบคำถาม	.060	.229	ไม่สัมพันธ์
3. ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ	.002	.966	ไม่สัมพันธ์
4. ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วม แสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ	.039	.441	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	.029	.560	ไม่สัมพันธ์

จากตาราง 34 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สามารถจำแนกโดยความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ได้ดังนี้

ด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่า ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .915 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ และการแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ และการแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านวิธีการนำเสนอ พบว่า **ด้านวิธีการนำเสนอ**โดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .102 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ระยะเวลาในการออกอากาศ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาในการออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .178 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อระยะเวลาในการออกอากาศมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่

ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านรูปแบบเนื้อหา พบว่า ด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .823 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหา รายการ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหา รายการ และ การให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหา รายการ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหา รายการ และ การให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .560 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 4 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยโดยจำแนกตาม พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ซึ่งประกอบด้วย ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ได้ดังนี้คือ

สมมติฐานที่ 4.1 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

H_1 : ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

ตาราง 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรม
การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับ/ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. ท่านชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว	.177*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
2. ท่านจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการ เปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ	.005	.927	ไม่สัมพันธ์
3. ท่านมีการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	.263*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน
รวมความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	.216*	.000	ระดับต่ำ ทิศทางเดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .216 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

การชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .177 และ .263 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อการชมรายการข่าวช่วงเช้าเพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 4.2 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

H_1 : ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

ตาราง 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรม
การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับ/ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. ท่านชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว	.025	.616	ไม่สัมพันธ์
2. ท่านจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการ เปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ	-.019	.705	ไม่สัมพันธ์
3. ท่านมีการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	.085	.089	ไม่สัมพันธ์
รวมความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”	.043	.394	ไม่สัมพันธ์

จากตาราง 36 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .394 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

การชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน มีค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 37 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ และ ผลการทดสอบ
1.	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการ ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน	
	1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	Independent t-test ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	One way ANOVA เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	One way ANOVA ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.4 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่า เช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	One way ANOVA ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.5 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	One way ANOVA เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ และ ผลการทดสอบ
2.	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน	
	2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านผู้ดำเนินรายการ - ด้านวิธีการนำเสนอ - ด้านรูปแบบเนื้อหา - ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	Independent t-test เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านผู้ดำเนินรายการ - ด้านวิธีการนำเสนอ - ด้านรูปแบบเนื้อหา - ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	One way ANOVA เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน
	2.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านผู้ดำเนินรายการ - ด้านวิธีการนำเสนอ - ด้านรูปแบบเนื้อหา - ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	One way ANOVA ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	2.4 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านผู้ดำเนินรายการ - ด้านวิธีการนำเสนอ - ด้านรูปแบบเนื้อหา - ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	One way ANOVA ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ และ ผลการทดสอบ
	2.5 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน ในด้าน - ด้านผู้ดำเนินรายการ - ด้านวิธีการนำเสนอ - ด้านรูปแบบเนื้อหา - ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	One way ANOVA ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน
3.	ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” 3.1 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน 3.2 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน 3.3 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน 3.4 ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	Pearson Correlation เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน Pearson Correlation เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน Pearson Correlation ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน Pearson Correlation เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้ และ ผลการทดสอบ
4.	ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในด้าน - ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ - ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน	Pearson Correlation เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้ เป็นการศึกษาถึง ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปได้ตามลำดับดังต่อไปนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

สังเขปความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ พฤติกรรมและความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
3. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
4. ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้ที่เคยชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. และอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด 50 เขต แบ่งเขตออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มบูรพา กลุ่มศรีนครินทร์ กลุ่มเจ้าพระยา กลุ่มกรุงธนใต้ กลุ่มกรุงธนเหนือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้ที่เคยชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. และอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากทราบไม่จำนวนประชากรจึงคำนวณโดยการหาค่ากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของประชากรของทาโร่ ยามาเน่ (ยูกิโทงษ์ กัลวรรณ. 79-79, 235 ; Yamane.1973:135) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 385 คน และเพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นจากการรวบรวมแนวคิดทางทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกันคือ

ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ปลายปิด (Closed-ended Question) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยเป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยแบบสอบถามเป็นในรูปมาตราลิเคอร์ท (Likert Scale) จัดเป็นการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval Scale) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยมีคำถามจำนวน 23 ข้อ ซึ่ง แบ่งระดับความพึงพอใจของผู้ชมเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำนวน 3 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามเป็นลักษณะ Likert Scale ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นของผู้ชมออกเป็น 5 ระดับ จัดเป็นการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval Scale)

ส่วนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ซึ่งมีคำถามเป็นลักษณะปลายเปิด (Open-ended Questions) จำนวน 2 ข้อ และคำถามเป็นลักษณะปลายปิดชนิดมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 3 ข้อ รวม 5 ข้อ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวัดค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์ α (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าเท่ากับ 0.8165

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยนี้ เป็นการศึกษาถึง ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนที่จะแปลงข้อมูล และเข้ารหัส (Coding) เพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 11.5 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 สำหรับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และส่วนที่ 4 สำหรับพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ข้อ 3-5 โดยแสดงผลเป็นจำนวน และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ข้อมูลส่วนที่ 3 สำหรับความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” และส่วนที่ 4 สำหรับพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ข้อ 1-2 โดยแสดงผลเป็น ค่าเฉลี่ยทางเรขาคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การทดสอบความแตกต่างของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติทดสอบ t-test และกรณีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ สมมติฐานข้อที่ 2

4. นำค่าสถิติ Correlation หาค่าความสัมพันธ์ตัวแปรของความจงรักภักดี ความพึงพอใจ และพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 และ 4

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ผู้บริโภคที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 และเพศชาย จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8

อายุ พบว่าผู้บริโภคที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 25 – 34 ปี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 และรองลงมาคือผู้บริโภคที่มีอายุ 15 – 24 ปี ผู้บริโภคที่มีอายุ 35 – 44 ปี และผู้บริโภคที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ตามลำดับ โดยมีจำนวน 63 คน 62 คน และ 47 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.8 ร้อยละ 15.5 และ ร้อยละ 11.7

ระดับการศึกษา พบว่าผู้บริโภคที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และมีการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

อาชีพ พบว่า ผู้บริโภคที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และเป็นนักเรียน/นักศึกษาตามลำดับ โดยมีจำนวน 63 คน 39 คน และ 34 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.7 ร้อยละ 9.8 และ ร้อยละ 8.5

รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้บริโภคที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทตามลำดับ โดยมีจำนวน 99 คน และ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ ร้อยละ 20.0

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

ด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจ เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ และการแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว อยู่ในระดับพึงพอใจ

ด้านวิธีการนำเสนอ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด อยู่ในระดับพึงพอใจ

ด้านรูปแบบเนื้อหา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ อยู่ในระดับพึงพอใจอย่างมาก และมีความพึงพอใจต่อความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ และการให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับพึงพอใจ

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ และ ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ อยู่ในระดับพึงพอใจ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความจงรักภักดีที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

ระดับความจงรักภักดีของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความจงรักภักดีโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” อยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นต่อการจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

พฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยเฉลี่ย 3.71 วันต่อสัปดาห์ และใช้ระยะเวลาในการชมรายการโดยเฉลี่ยเท่ากับ 37.65 นาทีต่อวัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ร้อยละ 82.0 และเคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพียงร้อยละ 18.0 ซึ่งตัวผู้ชมเองมีอิทธิพลต่อการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาเป็นบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 22.0 และเพื่อน ร้อยละ 5.0 และมีสาเหตุที่ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพราะต้องการทราบข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาเพราะชอบผู้ดำเนินรายการ เพราะชอบรูปแบบรายการ และเพราะไม่มีรายการอื่นที่น่าสนใจกว่า คิดเป็นร้อยละ 25.8, 16.7 และ 10.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชม ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent samples t-test พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามอายุโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.79 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.04 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.74 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.43 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 นาที

สมมติฐานย่อย 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ จำแนกตามระดับการศึกษาโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน และ พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาดำรงปริญญาตรีใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.74 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาดำรงปริญญาตรีใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.50 นาที

สมมติฐานย่อย 1.4 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ จำแนกตามอาชีพโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ไม่

แตกต่างกัน และพบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.02 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.38 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.36 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.11 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.47 นาที

สมมติฐานย่อย 1.5 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน จำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ชมรายการต่อสัปดาห์ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.56 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ชมรายการต่อสัปดาห์ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 วัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.02 นาที

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ใช้เวลาในการชมรายการต่อวัน มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.72 นาที

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent samples t-test พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านวิธีการนำเสนอ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และพบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย 2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามอายุโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.140

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15-24 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.316

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.161

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.176

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35-44 มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.337

ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย 2.5 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จำแนกตามรายได้ต่อเดือนโดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านรูปแบบเนื้อหา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 และพบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.216

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.176

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.284

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.217

สมมติฐานที่ 3 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

สมมติฐานที่ 3.1 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งสามารถจำแนกโดยความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ได้ดังนี้

ด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร และ การแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อบุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร และ การแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าวมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น และ การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านวิธีการนำเสนอ ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปใน

ทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ และ ระยะเวลาในการออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ และ ระยะเวลาในการออกอากาศมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านรูปแบบเนื้อหา พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ และ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ และ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ และ การให้ประโยชน์ด้านการนำเสนอของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ลดลงในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ เมื่อจำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ลดลงในระดับต่ำ

ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ และความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 3.2 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สามารถจำแนกโดยความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ได้ดังนี้

ด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่า ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย การตั้งคำถามของพิธีกรต่อผู้สนทนาได้อย่างตรงประเด็น การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ และการแสดงความคิดเห็นหรือทหระณะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านวิธีการนำเสนอ พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ระยะเวลาในการออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อระยะเวลาในการออกอากาศมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ และ ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านรูปแบบเนื้อหา พบว่า ด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ และ การให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ใน

ระหว่างออกอากาศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 4 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

สมมติฐานที่ 4.1 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวมมากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

การชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อการชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มากขึ้น ก็จะทำให้พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 4.2 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

การชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ และ การแนะนำให้ผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการ ต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทาง สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.2 ซึ่งสอดคล้องกับ ศกุน สายบุญดี (2543:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์ รายการสารคดีพัฒนาชุมชน” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และสอดคล้องกับ รัชฎา โคลิน คริปส์ (2548:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ถึงลูกถึงคน” ในเขต กรุงเทพมหานคร ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ชมรายการ “ถึงลูกถึงคน” ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และสอดคล้องกับ ประมะ สตะเวทิน (2540:106) ที่กล่าวว่า ด้านพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ นั้น เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย

โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 25 – 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.0 และรองลงมาคือ ผู้บริโภคที่มีอายุ 15 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.8 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 55.8 สอดคล้องกับ อิศราวดี ชำนาญกิจ (2542 :บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ทักษะการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานครต่อรายการด้านการเมือง ที่เสนอทางสถานีโทรทัศน์พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ฝนความรู้อยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 66.0 สอดคล้องกับ รัชฎา โคลิน คริปส์ (2548 :บทคัดย่อ) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ชมรายการส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.0

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ และ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อทุกรายข้อในระดับพึงพอใจ

ด้านรูปแบบเนื้อหา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านรูปแบบเนื้อหาโดยรวม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการอยู่ในระดับพึงพอใจอย่างมาก และมีความพึงพอใจต่อรายข้ออื่นๆอยู่ในระดับพึงพอใจ สอดคล้องกับ อิศราวดี ชำนาญกิจ (2542:บทคัดย่อ) กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ทางการเมืองที่ใหม่ทันสมัยและมีผลกระทบกับวิถีของคนโดยตรง

ความจงรักภักดีที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความจงรักภักดีโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีคิดเห็นต่อ การชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว และการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” อยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นต่อการจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่าผู้ชมรายการมีความจงรักภักดีต่อรายการเนื่องจากพึงพอใจในรายการและต้องการทราบข่าวสาร รวมถึงแนะนำผู้อื่นชมรายการ มากกว่าการยึดติดกับผู้ดำเนินรายการ ซึ่งสอดคล้องกับ พฤติกรรมการชมรายการที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพราะต้องการทราบข่าวสารมากกว่าสาเหตุเพราะชอบผู้ดำเนินรายการ และสอดคล้องกับ Asseal (1995) ที่กล่าวว่า ความภักดีต่อตราสินค้าเป็นการเจาะจงตัวสินค้า

พฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.

พฤติกรรมของการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยเฉลี่ย 3.71 วันต่อสัปดาห์ ใช้ระยะเวลาในการชมรายการโดยเฉลี่ยเท่ากับ 37.65 นาทีต่อวัน โดยส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการคิดเป็นร้อยละ 82.0 และตัวผู้ชมรายการเองมีอิทธิพลต่อการชมรายการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.0 และมีสาเหตุที่ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพราะต้องการทราบข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 46.7 อธิบายได้ว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อ

ข่าวสาร และสื่อมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เสรี วงษ์มณฑา (2542:26) ที่กล่าวว่า การแสวงหาข่าวสารและความรู้ของผู้บริโภคมีมากขึ้น ทำให้แนวทางของรายการบันเทิงทางวิทยุ นิตยสาร และโทรทัศน์ที่จะช่วยประเทืองปัญญามีมากขึ้น และสอดคล้องกับ เสรี วงษ์มณฑา (2542:20) ที่กล่าวว่า ผู้บริโภคยุคใหม่สนใจสื่อมวลชนสูงขึ้น มีการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์สูงขึ้น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชม ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรม การชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ไม่แตกต่างกัน

อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีความถี่ในการชมรายการต่อสัปดาห์มากที่สุด และใช้เวลาในการชมรายการต่อวันมากที่สุด สอดคล้องกับยุบล เบญจรงค์กิจ (2534:55) ที่กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนแตกต่างกัน ด้านความคิด พฤติกรรมซึ่งคนที่อายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง และสอดคล้องกับ ชวรัตน์ ชิด (2523) ที่กล่าวว่า โดยทั่วไปนอกจากองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือองค์ประกอบอื่นที่ไม่สามารถเห็นเด่นชัด เช่น ทักษะคติ ความหวัง ความกลัว ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อและสื่อมวลชน

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน และ พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาดำกว่าปริญญาตรีใช้เวลาในการชมรายการต่อวันมากที่สุด

อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน และพบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวใช้เวลาในการชมรายการต่อวันมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2546:205) ที่กล่าวว่า อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความถี่ในการชมรายการต่อสัปดาห์มากที่สุด และใช้เวลาในการชมรายการต่อวันมากที่สุด

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” แตกต่างกัน

เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านวิธีการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับ ปรมะ สตะเวทิน (2546:106) กล่าวว่า จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากมาในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาท และกิจกรรมของหญิงชายไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงจึงมักเป็นคนที่มีความละเอียดอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือนและมักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย และพบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านวิธีการนำเสนอมากที่สุด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 25-34 ปี มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมมากที่สุด

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับ ธิตีมา ปิยะศิริศิลป์ (2544:บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวีพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ในเรื่อง ระดับการศึกษา ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และไม่มีผลกับความพึงพอใจโดยรวม

อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับ ธิตีมา ปิยะศิริศิลป์ (2544:บทคัดย่อ) พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ในเรื่อง อาชีพ ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และไม่มีผลกับความพึงพอใจโดยรวม

รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านรูปแบบเนื้อหา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับ ถิติมา ปิยะศิริ ศิลป์ (2544:บทคัดย่อ) พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ในเรื่อง รายได้ ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ อย่างไรก็ตามรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มากที่สุด และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาทมีความพึงพอใจรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มากที่สุด

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ สุภาพร โพธิ์แก้ว (Positioning Magazine : กันยายน 2548) กล่าวว่า การชื่นชอบตัวพิธีกรสาว เป็น 1 ใน 10 เหตุผลที่ News talk ได้รับความนิยม

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับ ชูศักดิ์ รongสวัสดิ์ (2537 : บทคัดย่อ) ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเนื้อหาการมองต่างมุม กับทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการมองต่างมุม ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 พบว่าความพึงพอใจในผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าชมรายการ

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และ ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับ ชูศักดิ์ รongสวัสดิ์ (2537: บทคัดย่อ) ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเนื้อหาการมองต่างมุม กับทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการมองต่างมุม ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 พบว่าความพึงพอใจใน เนื้อหาของรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าชมรายการ

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งหมายความว่าความพึงพอใจของผู้ชมรายการในการมีส่วนร่วมของผู้ชมที่เพิ่มขึ้นไม่ได้ส่งผลให้ผู้ชมรายการมีความถี่ในการชมรายการ หรือมีระยะเวลาในการชมรายการมากขึ้นเลย

สมมติฐานที่ 4 ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

ความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวัน นั้นหมายถึง ความจงรักภักดี มีความสัมพันธ์ต่อความถี่ในการชมรายการ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ ระยะเวลาในการชมรายการ สอดคล้องกับ Assael (1995) กล่าวว่า ความภักดีต่อตราสินค้าอีกกว่าเป็นความภักดีต่อตราสินค้าที่ลูกค้ามีทัศนคติที่ดีต่อตราสินค้านั้น ซึ่งจะส่งผลให้ลูกค้าซื้อสินค้าตราสินค้านั้นอีกหลายครั้ง เนื่องจากลูกค้าได้เรียนรู้ว่าสินค้าตราสินค้านั้นสนองความต้องการและทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ทราบถึงลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” จึงสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนารายการให้ดียิ่งขึ้น ให้มีคุณภาพและสามารถครองความนิยมต่อผู้ชมรายการ โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้ผลิตรายการควรให้ความสำคัญ และพัฒนาในด้านข่าวสาร เพื่อให้ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์และสถานการณ์ให้มากที่สุด เนื่องจากเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ชมชมรายการ อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อรูปแบบเนื้อหามากที่สุด โดยมีความพึงพอใจอย่างมากต่อความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ

2. ด้านวิธีการนำเสนอ ควรปรับปรุงขนาดของตัวอักษรของข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศให้มีขนาดใหญ่กว่าที่เป็นอยู่

3. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ทางรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ควรเพิ่มจำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นให้มีมากกว่าปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ชมสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างสะดวกมากขึ้น

4. ผู้ดำเนินรายการควรปรับปรุงในเรื่องของการใช้ภาษาให้มีความถูกต้องตามหลักภาษาไทยมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มความพึงพอใจให้กับผู้ชมรายการ

5. รายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ควรปรับปรุงในส่วนของการให้ประโยชน์ของเนื้อหาของรายการเพื่อผู้ชมสามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวันได้ และในส่วนของการนำเสนอ ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหาการสนทนาทางรายการคงต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อมิให้รายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพลินรายการที่อยู่ในความสนใจของผู้ชมตลอดไป

6. ผู้ผลิตรายการควรปรับปรุงรายการให้มีความต่อเนื่องน่าติดตามโดยใช้กลยุทธ์ที่จะให้ผู้ชมรายการติดตามรายการในเวลาที่เหมาะสม หรือต่อเนื่องกันโดยที่ไม่ทำให้ผู้ชมเบื่อ เนื่องจากจากข้อมูลพฤติกรรมชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ผู้ตอบแบบสอบถามชมรายการ โดยเฉลี่ย 3.71 วันต่อสัปดาห์ และใช้ระยะเวลาในการชมรายการโดยเฉลี่ยเท่ากับ 37.65 นาทีต่อวัน ในขณะที่รายการออกอากาศวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 6.30–8.30 น. จะเห็นได้ว่า ผู้ชมรายการได้ชมรายการประมาณ 4 วันต่อสัปดาห์ แต่อย่างไรก็ตามการชมรายการต่อวันเป็นเวลาในช่วงสั้นๆเมื่อเทียบกับช่วงเวลาออกอากาศ

7. ผู้ชมรายการส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ อาจเป็นเนื่องจากไม่มีความสนใจมากพอในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ อาจเป็นสาเหตุที่คำถามไม่สนใจ หรือ ปัจจัยอื่นๆที่ทำให้ผู้ชมรายการส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการแสดงความคิดเห็น ผู้ผลิตรายการควรหาวิธีการแสดงความคิดเห็นให้สะดวกมากยิ่งขึ้น หรือการเลือกหัวข้อที่น่าสนใจ หรือการสนใจต่างๆเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นจะทำให้ผู้ชมรายการรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของรายการได้ จึงควรให้ความสำคัญมากขึ้น

8. ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการที่มีผลต่อความพึงพอใจในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประกอบด้วย เพศ อายุ และรายได้ต่อเดือน โดยพบว่าถ้าผู้ชมรายการมีปัจจัยด้าน เพศ อายุ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในด้านต่างๆ แตกต่างกัน นั้นอาจหมายถึงว่ารายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เป็นรายการที่สร้างความพึงพอใจเฉพาะผู้ชมรายการบางกลุ่ม ผู้ผลิตรายการสามารถปรับปรุง หรือพัฒนาให้รายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เป็นรายการเล่าข่าวที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ชมรายการที่หลากหลายมากขึ้น

9. ความจงรักภักดีของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” อยู่ในระดับมาก โดยพบว่าความคิดเห็นต่อการจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับปานกลาง นั้นหมายถึงว่าผู้ชมรายการอาจยังไม่พึงพอใจต่อผู้ดำเนินรายการมากพอ ผู้ผลิตรายการควรปรับปรุงในด้านผู้ดำเนินรายการ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความจงรักภักดีของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ให้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ สำหรับหัวข้อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาเปรียบเทียบรายการโทรทัศน์ที่มีลักษณะเล่าข่าว หรือสื่อข่าว มากกว่าหนึ่งรายการขึ้นไป ที่ออกอากาศในเวลาเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน เพื่อทราบถึงปัจจัยสำคัญที่ผู้ชมให้ความสำคัญมากที่สุดในการเลือกชมรายการโทรทัศน์
2. การศึกษาเปรียบเทียบพิธีกร หรือผู้ดำเนินรายการของรายการโทรทัศน์ เพื่อประโยชน์ในการเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพ การดำเนินรายการ และรูปแบบรายการโทรทัศน์ให้ดียิ่งขึ้น
3. การศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่จะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกชมรายการโทรทัศน์ เช่น ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยแรงจูงใจต่างๆ และปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจในการตัดสินใจเลือกชมรายการโทรทัศน์ และเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการประเมินเพื่อพัฒนาหรือ เพื่อสร้างรายการโทรทัศน์ที่เป็นที่ต้องการของผู้ชมมากยิ่งขึ้น
4. การศึกษาความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้ชมต่อรายการโทรทัศน์ เพื่อทราบถึงความคาดหวังของผู้บริโภค และทราบความพึงพอใจของผู้ชมในปัจจุบัน เพื่อทราบความต้องการและประสิทธิภาพของรายการโทรทัศน์ในปัจจุบัน
5. การศึกษาความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานครในจังหวัดอื่นๆ หรือในบริเวณพื้นที่ที่กว้างขึ้น เนื่องจากผู้ชมมีอยู่ทั่วประเทศ เพื่อทราบความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการให้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (ฉบับปรับปรุงใหม่) พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- ชูศักดิ์ รองสวัสดิ์. (2537). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเนื้อหารายการมองต่างมุม กับทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการมองต่างมุม ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11*. วิทยานิพนธ์ วส.ม. (การสื่อสารมวลชน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคเพื่อการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดารา ทีปะปาล. (2542). *พฤติกรรมผู้บริโภค (เอกสารคำสอน)*. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). *พฤติกรรมผู้บริโภคของตราสินค้าในประเภทเบียร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดิมา ปิยะศิริศิลป์. (2544). *ศึกษาพฤติกรรม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี*. วิทยานิพนธ์ วส.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2540). *การสื่อสารมวลชนกระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ภาพพิมพ์.
- พีระ จิรโสภณ. (2538). *หลักและทฤษฎีการสื่อสารหน่วยที่ 11*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมธิราช. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช. คณะนิเทศศาสตร์. (2538). *เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสารหน่วยที่ 9-15*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยฯ.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สุริยสาส์น.
- ยุบล เบ็ญจวงศ์กิจ. (2534). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชฎา โคลิน คริปส์. (2548). *ความพึงพอใจของผู้ชมรายการถึงลูกถึงคนในเขตกรุงเทพมหานคร ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วิเชียร เกตุสิงห์. (2534). *สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). *พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์วัฒนา.
- ศิริวรรณ และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศกุล สายบุญลี. (2543). *ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์รายการสารคดีพัฒนาชุมชน*. วิทยานิพนธ์ วส.ม. (การสื่อสารมวลชน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อัคราดี ชำนาญกิจ. (2542). *ทัศนคติ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานครต่อรายการด้านการเมืองที่เสนอทางสถานีโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์ วส.ม. (การสื่อสารมวลชน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ จตุรงค์กุล. (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2547). สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม 2547, จาก [http:// www.bmaeducation.in.th](http://www.bmaeducation.in.th)
- หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ. (2548). สืบค้นเมื่อ พฤศจิกายน 2548, จาก <http://www.gotomanager.com>
- กระทรวงมหาดไทย. (2548). สืบค้นเมื่อ ธันวาคม 2548, จาก <http://www.mahadthai.com>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2548). สืบค้นเมื่อ ธันวาคม 2548, จาก <http://www.nso.go.th>
- นิตยสาร. (2548). สืบค้นเมื่อ พฤศจิกายน 2548, จาก <http://www.positioningmag.com>
- มหาวิทยาลัยเพชรบูรณ์. (2548). สืบค้นเมื่อ พฤศจิกายน 2548 จาก <http://www.ripb.ac.th>
- สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง3 อ.ส.ม.ท. (2548). สืบค้นเมื่อ พฤศจิกายน 2548, <http://www.thaitv3.com>
- Cormick, C.A. (1947). *Leadership*. New York : Harmonds Worth.
- Wolman, Thomas. (1973). *Education and Organization Leadership in Elementary School*. Ealewood. Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- Willo, O.A., Goldhabers, G.M. and Yates, M.P. (1980). *Organization Communication Research : Time for Reflection In Dan Nimmo(ed.) Communication Yearbook4*. New Jersey : International Communication Association.
- Yamane Taro. (1973). *Statistic : An Introduction Analysis*. 3rd ed. Tokyo : Harper International Edit.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เลขที่แบบสอบถาม

--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์
ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต วิชาเอก การตลาด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่า
เช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวัดความพึงพอใจของ
ผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ในด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา ด้าน
การมีส่วนร่วมของผู้ชม และศึกษาความจงรักภักดีและพฤติกรรมของผู้ชม เพื่อทางสถานีวิทยุโทรทัศน์
ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. และผู้ผลิตรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนเพื่อจัด
ผังรายการและปรับปรุงรายการ ให้ตอบสนองตามความต้องการของผู้ชมมากที่สุด เพื่อเป็นรายการที่อยู่
ในความนิยมของประชาชนตลอดไป ดังนั้นผู้วิจัยใครขอความร่วมมือจากท่านในการช่วยตอบ
แบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อ “เรื่องเล่าเช้านี้”

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

โครงการการวิจัยเรื่อง
ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”
ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

1.1 () ชาย

1.2 () หญิง

2. อายุ

2.1 () 15 – 24 ปี

2.2 () 25 - 34 ปี

2.3 () 35 - 44 ปี

2.4 () 45 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

3.1 () ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.2 () ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

3.3 () ปริญญาโทหรือสูงกว่า

4. อาชีพ

4.1 () นักเรียน / นักศึกษา

4.2 () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 () พนักงานบริษัทเอกชน

4.4 () ประกอบธุรกิจส่วนตัว

4.5 () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. รายได้ต่อเดือน

6.1 () ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

6.2 () 10,001 – 20,000 บาท

6.3 () 20,001 – 30,000 บาท

6.4 () มากกว่า 30,000 บาท

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	พอใจ อย่างมาก (5)	พอใจ (4)	ปาน กลาง (3)	ไม่พอใจ (2)	ไม่พอใจ อย่างมาก (1)
1. บุคลิกภาพและการแต่งกายของพิธีกร					
2. การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย					
3. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย					
4. การตั้งคำถามของพิธีกรต่อคู่สนทนาได้อย่างตรงประเด็น					
5. การควบคุมสถานการณ์ในรายการของผู้ดำเนินรายการ					
6. การแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะของผู้ดำเนินรายการที่มีต่อข่าว					
ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ					
1. ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม เช่น ทางโทรทัศน์, ทางวิทยุ					
2. ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ					
3. ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ					
4. ระยะเวลาในการออกอากาศ					
5. ขนาดของตัวอักษรของข้อความที่ผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ					
6. ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด					

ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านรูปแบบเนื้อหา	ระดับความพึงพอใจ				
	พอใจ อย่างมาก (5)	พอใจ (4)	ปาน กลาง (3)	ไม่พอใจ (2)	ไม่พอใจ อย่างมาก (1)
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ					
2. ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ					
3. การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ					
4. การให้ประโยชน์ด้านการนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการทำชีวิตประจำวัน					
ความพึงพอใจต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม					
1. ความคิดเห็นของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม					
2. จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม					
3. ของรางวัลสำหรับผู้โชคดีที่ร่วมตอบคำถามในรายการ					
4. ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น (Vote) ในระหว่างออกอากาศ					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อ “เรื่องเล่าเช้านี้”

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

ความจงรักภักดีต่อ “เรื่องเล่าเช้านี้”	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านชมรายการข่าวช่วงเช้า เพียงรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” รายการเดียว					
2. ท่านจะยังคงชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการ					
3. ท่านมีการแนะนำให้ผู้อื่นชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และโปรดตอบคำถามในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมของท่าน

1. ท่านชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 โดยเฉลี่ย _____ วัน/สัปดาห์

2. ท่านใช้เวลาชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประมาณ _____ นาที/วัน

3. ท่านเคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” หรือไม่

3.1 () เคย

3.2 () ไม่เคย

4. ผู้ที่มีอิทธิพลต่อท่านในการตัดสินใจชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้”

5.1 () ตัวท่านเอง

5.2 () บุคคลในครอบครัว

5.3 () เพื่อน

5.4 () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. สาเหตุที่ท่านเลือกชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)

6.1 () ชอบผู้ดำเนินรายการ

6.2 () ต้องการทราบข่าวสาร

6.3 () ไม่มีรายการอื่นที่น่าสนใจกว่า

6.4 () ชอบรูปแบบรายการ

6.5 () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

* * * * * ขอขอบคุณ * * * * *

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์	ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมหบัณฑิต อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง	คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมหบัณฑิต อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว วนัสนันท์ ศิวรังสรรค์
วันเดือนปีเกิด	22 พฤษภาคม 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	190 ซ.11 หมู่บ้านเคหะนคร 3 ถ.พัฒนาการ สวนหลวง กทม. 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	Customer Service Representative
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ปาร์คเกอร์ อินนิฟิน (ประเทศไทย) จำกัด 1023 ชั้น 3 อาคาร ทีพีเอส ถ. พัฒนาการ สวนหลวง กทม. 10250
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2500	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสายน้ำผึ้ง
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวรรณคดีอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2549	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร